HALKIN SESİ

13 OCAK 1976

250 Kuruş

39

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

MC iktidarı işçi haklarına saldırıyor

HER BASKI DİRENİŞİ DOĞURUR

ANKARA'DA KAPICI VE KALORİFERCİLERİN DİRENİŞİ

İş saatleri belli olmayan, iş güvenliğinden yoksun olarak bütün gün çalışan kapıcı ve kalorifer işçileri, Ankara'da direnişe geçmişlerdir. Arkadaşlarımızın direnişteki işçilerle yaptığı röportajı yayınlıyoruz.

HALKIN SESİ: Direnişinizin amacı nedir?

CEVAP: Amacımız kanuni taleplerimizi duyurmaktı. Biz kapıcılar günün 24 saati çalışmaktayız. Daire sahipleri istedikleri an keyfi olarak bizi işe gönderirler. Ufacık bir çocuk bile istediği an bizi bir yere gönderebilir. Kendilerine ait özel işlerini dahi bize gördürürler. İstedikleri zaman bizi işten çıkarırlar. Kapıcıların ancak yarısı asgari ücretten yararlanmaktadır. Sendikalı olup asgari ücret almayan, sigortalı olmayan arkadaşlarımız vardır. Arkadaşlarımızın bazılarının maaşları kira, su, elektrik ve yakıt bedeli olarak kesilmektedir. Aslında bu, kanunsuz bir uygulamadır.

HALKIN SESİ: Başlıca talepleriniz nelerdir?

CEVAP: Sekiz saatlik iş günü. Sekiz saatten fazla çalışacaksak mesai verilmesi ya da iki kapıcının vardiyalı çalışması. Keyfi olarak işten atılmalara son verilmesi, iş güvenliği ve sendika özgürlüğü. Ücretlerin hayat şartlarına göre düzenlenmesi. Herkesin sigortalı olması. Oturma yerlerinin sağlık şartlarına uygun olması. Çocuk zammı verilmesi. Haftada iki gün tatil. Sabah ve akşam olmak üzere gündo iki kereden fazla servis yapılmaması. Bunun dışında kapıcının keyfi olarak bir yere gönderilmemesi. Yasalardaki faşist 141, 142 ve 146. maddelerin kaldırılması. Anayasaya aykırı olan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kapatılması. Genel grev hakkının tanınması.

HALKIN SESİ: Direnişiniz ne ölçüde başarılı oldu? Bundan sonra neler yapacaksınız?

CEVAP: Direniş, taleplerimizi duyurmayı amaçlıyordu. Meselenin meclise getirileceğine dair söz aldıktan sonra işe başladık. Masa başına oturulmasaydı, yıl başında Türkiye çapında genel direnişe geçecektik. Şimdi bekliyoruz. İsteklerimiz meclise götürülmezse yine direneceğiz.

HALKIN SESİ: Direniş sırasında ne gibi baskılarla karşılaştınız?

CEVAP: Sosyal Güvenlik Bakanının evini bekleyen polis, sendika temsilcilerine tabanca çekmiş, mermiyi namluya sürüp tehdit etmiş. Feyzioğlu'nun evini bekleyen polis, oradaki kapıcıyla konuşmak için giden temsilciyi içeri bırakmamış. Kapıcı da bizimle birlikte direnişe başladı. Apartman sakinleri, özellikle Feyzioğlu ve ailesi, arkadaşa baskı yaparak kaloriferleri yakmasını istediler. Ama kapıcı arkadaş bunu yapmadı. Apartman sakinleri kendileri kaloriferleri yakmak zorunda kaldılar. Biz kaloriferlerin yanmaması gerektiğini söyleyince polisler isimlerimizi tesbit ettiler. Erbakan'ın evinde de iki polis bizi ta:takladı. Demirel'in evine giremedik bile. Ecevit ve Timisi, kapıcılarının direnise katılmalarına karşı çıkmadılar. Öğrencilere, işçilere, köylülere kurşun sıkanlar, bizim mücadelemizi de bastırmaya çalıştılar. Bu iktidar faşisttir ve yıkılmaya mahkumdur. İki süper devlete karşı mücadele eden bütün yurtseverler ve HALKIN SESİ, bize destek olacaktır.

AYDIN'IN MORALI KÖYLÜLERİ TARIŞ İŞÇİLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARI PROTESTO EDİYOR

Tariş İplik Fabrikası faaliyete geçmeden önce Pamuk Tarım Kooperatiflerine gelen tamimde, fabrikaya ortak olanların çocuklarının işe girmeleri için öncelik tanınması gerektiği yazıyordu. Ama MC hükümetinin genel müdürü Orhan Daut, Üzüm İşletmelerinde uyguladığı tezgahı Çiğli İplik Fabrikasında da uygulamak için işe fabrika müdürünü mecburi izine ayırmakla başladı. Boş kalan müdürlüğe, müdür yardımcısı Aydın Taner'i getirdi.

Faşist müdür Aydın Taner, işe başlayışının ikinci gününde Tarım Satış Kooperatifi ortağı olmayan ve Ülkü Ocaklarına kayıtlı 325 ki şiyi, işe girme vasıfları olmadığı halde, alelade bir imtihanla işe aldı. Diğer taraf ta 300 tane ortak çocuğu işe girebilmek için sıra bekliyordu. Müdür, komandolar fabrikada teşkilatlıyor ve sılahlarını bizzat odasında muhafaza ediyordu. Yurtseverlerin mücadelesini kırmak için MC hükümetine sırtını dayayan Orhan Daut ise, «saldırıyı belli çevrelerin düzenlediğini, suçluların tesbit edilip işten kovulacağını» söylüyor. O, bu sözleriy le saldırıya uğrayan işçilerin kovulacağını kastediyor. Çün kü saldırgan komandolara olaydan sonra fabrikada özel yemek verilmiştir.

İzmir DİSK Bölge Başkanı Meftun Uyalgan da olay sırasında işçilere «aman siz bir eyleme girişmeyin toplu sözleşmedeki ekonomik haklarımızı alamayız» diyerek faşizme karşı teslimiyet propagandası yapıyor. Böylece revizyonist yüzünü ortaya koyuyor.

Biz, Moralı Köyü halkı olarak faşist baskıların son bulmasını ve Ülkü Ocakları gibi faşist yuvalarının kapatılmasını, istiyoruz. MC hükümetinin ve hakim sınıfların işçilere, köylülere, Doğu daki halkımıza ve yurtsever lere uyguladığı terör dayanılmaz hal almıştır. Orhan Daut, Aydın Taner ve Osman Yılmaz gibi halk düşmanı faşistlerin işledikleri suçların cezasını çekmelerini istiyoruz.

Faşist baskılara karşı her zaman halkımızın yanında olduğumuzu bildiriyor, bütün demokratik kuruluşları ve yurtseverleri faşizme kar şı mücadeleye çağırıyoruz.

Yaşasın işçi - köyü birliği.
Yaşasın yurtsever halkımız.
Kahrolsun faşizm ve işbirlikçi revizyonistler.

Moralı Köylüleri
Ahmet Dündar ve
87 imza
GERMENCİK - AYDIN

SENDİKA AĞALARINA DEĞİL, KENDİ GÜCÜMÜZE GÜVENELİM

Birkaç sayıdır HALKIN SESİ dergisini okuyorum. Bu birkaç sayı bana HALKIN SESİ dergisinin gerçekten halkın sesi olduğunu kav rattı. Emekçi arkadaşların mücadele tecrübeleri benim için aydınlatıcı oldu. Ben de diğer işçi arkadaşlarıma yar dımı olur diyerek, Kartal'da kurulu Eltim gaz musluğu fabrikasındaki mücadelemizi yazıyorum.

1 Ekim 1974 tarihinde Eltim Gaz Musluğu A.Ş.'ine vasıfsız işçi olarak girdim. Burada 30 kişi kadar vardık. Bu şirkette biz işçiler üzerinde baskı vardı ve çok haksızlıklar yapılıyordu. Saat ücretlerimiz çok düşük tü. İlk girişte saat ücreti 425 kuruştu. İş güvenliğinden yoksun olarak 7-8 ay çalıştık. Bu süre içinde bas kılara karşı birlik içinde mücadele etmemiz gerektiğini anladık. Önce iki arkadaş Maden-İş 4. Bölgeye giderek durumumuzu anlattı. Bize yardımcı olmalarını istedik. Sendika yöneticileri, arkadaşlarımızı «siz aranızda anlaşın, gelin kayıt defterini verelim, kayıt yaptırın» dediler. Arkadaşlarımız la tek tek konuşarak patron adamı olan 5 kişi hariç 25 işçiyi sendikaya kaydettik. Sendika haklarımızı alır düşüncesiyle işe devam ettik. Özellikle sendikacıların gösterdikleri güleryüz onlara güvenmemize sebep oldu. Tabii en önemlisi de bizim bu konuda tecrübesiz olmamızdı. Bir gün patron bize ücretli bir aylık izin verdiğini söyledi. Biz kuşkulanarak sendikaya gittiğimizde sendika bize «Siz bir ay son ra işe başlayın. Patron fabrikayı kapatsa bile sizi o şirketin diğer fabrikalarına aldırırız» dedi. Bir ay sonra fabrikaya gittiğimizde patron bizi işe almaya gücü olmadığını söyleyerek bizi işten çıkardı. Sendika ise hâlâ «bekleyin sizi işe aldırırız» diyordu. O günden bu yana 7 ay geçti hâlâ değişen bir şey yok.

Kartal'dan bir işçi

37 GÜN AÇ KALDIK

25 Haziran 1975 tarihinde memleketim olan Turhal'da iken, Devlet Demiryolları Adana Hacıkırı Taşocakları müteahhidi İbrahim Can ve oğlu Hasan Can «sana bir yıl süreyle iş vereceğiz» diyerek, beni Hacıkırı istasyonunda bulunan bir çadıra getirdiler.

Burada çalışan 38 kişinin müteahhidi zorlaması ile beni de Sosyal Sigortalar Kurumuna 9101069 sicil numarası ile kaydettiler. Yevmiye olarak da 55 lira vereceklerini söylediler. Fakat aslında ilk 3 aylık maaşımızı 1700 lira olarak verdiler. Son üç ayda ise hiç para vermediler. Müteahhit bizi bedava çalıştırdı. Sonra kaçtı.

Memleketten gelirken eşimi ve çocuklarımı da getirmiştim. Bizi dağ başında bir çadıra oturttu. 37 gün aç ve susuz kaldık. Bizi günde 18 saat çalıştırdığı halde 55 lira yevmiye veriyordu. Durumu Adana Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirdik, ama hiç kimse bizimle ilgilenmedi.

Karım, çocuğum ve ben ça lıştığımız yerden parasız pul suz yola çıktık. Yardımseven yurttaşların yardımıyla Ulukışla'ya geldik. Ama burada da hiç kimse bizimle ilgilen medi.

Son olarak baş vurduğumuz Ulukışla Belediyesi, ilgi lileri ve Belediye saymanı Mem-Der şube başkanı Mehmet Bilen bizimle ilgilendi.

POLİS İŞÇİLERİ YILDIRMAK İÇİN ARTIK KAHVELERE BASKINLAR YAPIYOR

16 Aralık salı günü saat 15,30 sıralarında Feriköy Hamidiye caddesindeki Erzincan işçi kahvesine polis baskını oldu. O kahveye gidenlerin hepsi inşaat işçileridir. Hava yağmurlu olduğu için baskının olduğu gün işçilerin çoğu ise gidememişlerdi. Kahve tıklım tıklımdı.

Ansızın dört polis kahve kapısından içeri girdi ve herhangi bir açıklama yapmadan, sorgusuz, sualsiz üstümüzü aradılar. Arama sırasında bir şey bulamadılar. Fakat olay çıkmadan dışarı çıkmak istemiyorlardı. Bir takım bahanelerle adam dövmeye başladılar. Örneğin askerden izinli gelmiş bir arkadaşımızın boyunu kısa gördükleri için «sen çocuksun» diye dövmeye başladılar. Arkadaş izin kağıdını gösterip askerden izinli geldiğini, çocuk olmadığını anlattığı halde gene de dövmekten vazgeçmediler. Kahvede oturanlar polisin yaptığı haksızlığa karşı çıktılar ve arkadaşı dövmemelerini istediler. Bunun üzerine polis, kahvede oturanlara gelişi güzel saldırdı ve aramızdan altı kişiyi alarak karakola götürdüler. Orada insanlığa yakışmayacak şekilde dövmüşler.

Biz işçiler bu faşist baskıların sebebini çok iyi anlıyoruz. Bizi korkutarak, işkence ve hakaret ederek yolumuzdan caydıramazlar. Aksine bizi kuvvetlendirirler. Bu baskıların bize kadar inmesi bile kimin kimden korktuğunu ortaya koymaktan başka bir şeye yaramayacaktır.

İşçi Haydar Aydın

Karnımızı doyurdular. Biletlerimizi alarak bizleri mem leketimiz olan Turhal'a gön derdiler.

Bizler ne Ulukışla Belediye memurlarının yaptığı iyili ği unutacağız, ne de bizleri aç susuz Torosların başında yalnız bırakan müteahhit İbrahim'i.

O. Metin Şahin

ÇİN HALKINA SALDIRAN TARIK BUĞRA'YA CEVABIMIZ

Tercüman yazarı Tarık Buğra! Sen ve senin gibiler emperyalizmin, kapitalizmin, feodalizm ve faşizmin çarkını Türkiye emekçilerinin sırtın da döndürebilmek için devamlı anti-demokratik antikomünist propaganda yapıyorsunuz, yazıp çiziyorsunuz. ...

Tercüman'ın 21 Aralık 1975 tarihli yurt dışı baskısında, Petkim - Petro Kimya genel müdürünün, işçilere bir bay ram 'hediyesi' olarak Sümer bank yayınlarından bir kitap (Kızıl Çin'den Nasıl Kaç tım?) dağıttığı yazıyordu. Tarık Buğra işçilerin bu olay dan hoşnutsuz olmasına kızı yor ve yurtsever işçilere sal dırıyor. Tabii ki, işçiler, yıllardır kanlarını emen, onları kudurmuşcasına sömüren patronların anti-komünist propagandalarını protesto edeceklerdir. Faşistlerin saldırdıkları Çin Halk Cumhuriyeti'ni, başında Mao Zedung'un bulunduğu yiğit Çin halkı milyonlarca kardeşinin kanı ve canı pahasına kurdu. Japon istilacıları ve hain Çan Kay-şek'e karşı kazanılan zaferlerle kurulan demok ratik iktidar, sosyalizmin inşasında yeni yeni zaferler kazanarak ilerlemektedir.

Türkiye'deki Çan Kay-şek bozuntuları da işçi sınıfımızın önderliğinde kurulacak demokratik halk iktidarını engelleyebilmek için her tür lü çareye başvurmaktadırlar. Faşistlerin laf ebeliği ve sahtekarlığı emekçilere sökmüyor. Biz Türkiyeli yurtsever işçiler haykırarak şunu söylüyoruz:

Bizler bir avuç döviz kar şılığı Avrupa emperyalistlerine satılan ücretli köleliği, üçüncü sınıf insan olmayı reddediyoruz! Yurt dışındaki milyonlarca emekçi bir döviz makinası değildir. Söke'den Salmanıpak'a kadar Türkiye'deki bütün köylü mücadelelerinin, işçilerin, gençliğin ve bütün yurtseverlerin mücadelelerinin bir parçasıyız ve milli demokratik devrimimizi yapmadan ezilmekten kurtulamıyacağımızı biliyoruz.

HALKIN SESİ dergisi yoluy la faşistlerin ve revizyonistlerin sosyalist Çin'e ve halkı na karşı giriştikleri saldırıları protesto ediyoruz. Biz emekçiler, Çin halkına karşı sıcak sevgi ve saygılarımızı belirtir, proleter devrimci selamlarımızı iletiriz.

Paris'ten Bir İşçi

HER BASKI DİRENİŞİ DOĞURUR

İşçi sınıfı, işbirlikçi patronların ve faşist Milliyetçi Cephe Hükümetinin yoğun saldırısı altındadır. İşçi düşmanı MC Hükümeti, bozuk düzenin buhranını emekçilerin sırtına yıkmaya çalışıyor. İşbirlikçi patronlar, artan sanayi maliyetlerinin acısını işçi sınıfından çıkartmaya çalışıyorlar. MC iktidarı, büyük patronların işçi ücretlerini dondurma ve sendika hürriyetini daha da kısıtlama planlarını uygulamaya koymuştur.

İŞÇİ MÜCADELESİ HER YERDE BASKI VE SALDIRI ALTINDA

Patronlar, iş güvenliğini tamamen yok etmişlerdir. Her yerde atılacak işçilerin listeleri çıkarılmaktadır. İşçilerin sendika seçme özgürlüğü için verdikleri mücadele, faşist zorbaların saldırısına uğramaktadır. Fabrikalarda faşist komandolar patronların milis gücü olarak beslenmektedir. Tariş ve Seydişehir'de işçilerin üzerine bunlar saldırmışlardır.

Urfa'da İtalyan Boru Hattı şantiyesinde çalışan işçiler hakkında, kanunsuz direniş yaptıkları gerekçesiyle dava açıldı. Tarsus'ta Tuğla Fabrikasında direnişe geçen işçilerden 7'si tutuklandı. 60 gündür direniste bulunan ve sendika seçme özgürlüğü için mücadele eden Şahsuvar işçilerinden 3'ü ve bir sendikacı tutuklandı. İstanbul Elka işçilerinin grev çadırına grev kırıcılar tarafından saldırılar düzenlendi. MC Hükümetinin baskıları sonucu Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun, referandumu kanunsuz ilan eden kararı da, işçi sınıfının haklarına karşı girişilmiş saldırının bir parçasıdır.

MC HÜKÜMETİ, GREV HAKKINI PARÇA PARÇA GASPEDİYOR

Sosyal Sigortalar Kurumu'na bağlı işyerlerindeki 30 bin işçinin haklarına karşı girişilmiş olan saldırı ise, işçi düşmanı MC iktidarının niyetini daha açık bir şekilde ortaya koymuştur. MC iktidarı, işçi sınıfının grev hakkını parça parça gaspetmeye girişmiştir. 400 bin işçiye karşı planlanan, işçi-memur ayrımı yoluyla grev hakkını gaspetme oyunu, ilk olarak, SSK işçilerine karşı uygulanmaya başlanmıştır. Eğer bu alanda başarı kazanırlar, işçilerin mücadelesini bastırabilirlerse, diğer alanlarda da aynı oyunu oynayacaklardır.

MC iktidarının bu kanunsuz uygulaması üzerine direnişe geçen SSK işçilerinden 1400'ü işten çıkarılmıştır. İşten atılan bu 1400 işçinin listelerinin önceden hazırlandığı bilinmektedir. Direniş sırasında izinde bulunan işçilerin de direnişe katıldıkları gerekçesiyle işten çıkarılmaları, bunu açıkça ortaya koymaktadır.

TÜRK-İŞ'İN SENDİKA AĞALARI MC HÜKÜMETİYLE ELELE

MC iktidarının SSK işçilerine karşı giriştiği bu saldırılar karşısında Türk-İş'in sendika ağaları, faşist iktidarın yanında yer alarak bir kere daha sarı yüzlerini gösterdiler. Türk-İş'in temsilcileri, işçileri memur sayan SSK kararında, MC Hükümeti doğrultusunda oy kullandılar. Ayrıca Türk-İş'in sendika ağaları, SSK işçilerinin direnişini kanunsuz ilan ederek, MC iktidarıyla işbirliği halinde olduklarını ortaya koydular. Daha sonra, Sağlık-İş'in hakim olduğu işyerlerinde direnişi destekleyeceklerini açıklamaları ise, işçi sınıfının öfkesi karşısında sahtekarlık yapmaktan başka bir anlama gelmemektedir.

Türk-İş'in sendika ağalarının, uzun süreden beri patronların ve işbirlikçi iktidarların yanında olduklarını ve geçimlerini işçi haklarını satarak sağladıklarını, işçi sınıfımızın büyük çoğunluğu görmüştür. İşçi sınıfı, Türk-İş'in sendika ağalarını mahkum etmiştir. Son olaylar, bu mahkumiyetin bizzat Türk-İş yöneticileri tarafından tasdikinden başka bir şey değildir.

REVİZYONİSTLERİN DİRENME DEĞİL, DİLENME SİYASETİ

DİSK'in başına çöreklenmiş bir avuç revizyonist sendika ağası ise, SSK işçilerinin mücadelesini bastıran bir politika izlediler. Onlar, bir yandan işçi haklarından yana gözükürken, bir yandan da mücadeleyi yatıştırdılar. MC iktidarından «merhamet» dilendiler. İşçi mücadelesini gemlediklerini göğüslerini gererek ilan ettiler.

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, daha direnişler başlamadan önce, işçilerin anayasal haklar için mücadeleye atılmalarını nasıl gemlediklerini ve kontrol ettiklerini şöyle itiraf ediyordu:

«Bu anayasa dışı karara karşı anayasadan doğan haklarını kullanabilmeleri açısından işçiler üzerindeki sendikal kontrolü kaldıracağız.» (Ayrıntılı Haber, 26. 12. 1975)

Böylece DİSK'in bir kısım yöneticisi, SSK işçilerinin mücadelesini yönetmek bir yana önlediklerini ve kontrol altında tuttuklarını ortaya koymuş oldular.

Diğer yandan revizyonistler, işçi mücadelesini yatıştırabilmek için MC İktidarının karşısında «dilenme politikası» uyguladılar. MC İktidarını insafa gelmeye ve SSK Müdürler kurulu karşısında aciz kalmamaya davet ettiler. Sosyal-İş Sendikası Başkanı Özcan Keskeç, şöyle diyordu:

«Hükümet temsilcileri ile SSK yöneticileri Hükümet görüşüne ters düşmüşlerdir. Onları görevden alıp değiştirmediğine göre Hükümet acizdir ve istifa etmelidir.» (Ayrıntılı Haber, 4. 1. 1976)

Yani revizyonistlere göre, «aslında Hükümet işçilerin karşısında değil, işçilerden yana, ama aciz!» Bu, revizyonistlerin, Hükümetle uzlaşma ve işçilerin gerçek düşmanlarını gözlerden saklama çabalarından başka bir şey değildir.

DİSK'in başına çöreklenen bir avuç revizyonist sendika ağası, bununla da kalmadılar. Onlar, yaşama mücadelesi veren SSK işçilerinin direnişinin en yüksek noktasında ve kamuoyunun desteğinin en fazla sağlandığı, Hükümetin en fazla gerilediği bir sırada, direnişleri tek tek bitirerek grev kırıcılığı yaptılar. Hükümet, revizyonistlerin grev kırıcılığından yararlanarak 1400 işçiyi işten atabildi. Direniş güçlü bir şekilde sürdürülse ve işçilerin birliği bozulmasaydı, Hükümet buna asla cesaret edemeyecekti.

KALDIRDIKLARI TAŞI KENDİ AYAKLARINA DÜŞÜRECEKLER

Her saldırı, karşısında mutlaka bir direnişi doğurur. Faşist MC iktidarı, işçi sınıfını daha fazla sömürmek için onun haklarına saldırırken, direnişi kendi eliyle yaratıyor. Bütün bu baskı ve zulüm, geniş işçi kitlelerinin mücadeleye atılmasına yol açacaktır.

Saldırılar, baskılar, işten atmalar işçileri yıldırmayacak, tersine çelikleştirip mücadeleye sevkedecektir. Mücadele, işçi sınıfını arkadan hançerleyen sendika ağalarını ve revizyonistleri açığa çıkaracak, işçi kitlelerinin, revizyonistlerin gerçek yüzlerini görmelerini sağlayacaktır.

Önümüzdeki yakın zamanda, işçi kitlelerinin daha şiddetli mücadelelere atılacağını göreceğiz. Görevimiz, bu mücadeleleri, yükseltmek ve doğru hedeflere yöneltmektir. Bugün yapmamız gereken, mücadeleyi yükseltmek için, işçi sınıfı içinde yayılmaya çalışılan dağınıklık ve yılgınlığı yenmek, faşistleri ve revizyonistleri azami ölçüde teşrit etmek, MC iktidarının saldırısına karşı işçi kitlelerinin direnişini örgütlemektir.

Tabandaki işçi, sendikana sahip çık!

Devrimci işçiler, yükselen işçi mücadelesinin en ön safına!

HALKIN SESİ

« İşkencecilerin iğrençliğini faşistlerin suratına fırlattığım için cezalandırıldım »

20 ayda mahkum olan eski polis memuru Mehmet Pekşen, Ankara cezaevinden yazıyor:

Ben 1974 yılında **Yeni Ortam** gazetesinde «Ben Bir İşkenceci İdim» başlığı altında işkence anılarını yazan eski Siyasi Polis Mehmet Pekşen'im. 25 Ağustos 1975 günü Ankara'da yapılan bağımsızlık yürüyüşüne bir halk bireyi olarak katılmıştım. Yalancılığı, utanmazlığı ve sıkılmazlığı, taşıdıkları yoz ideoloji ile bağdaştıran toplum polisinin sivil istihbarat kurumundan Sezai Demirel isimli polis memuru, Ankara Kolejî önünde miting dağıldığı sırada üzerime atladı ve beni sürükleyerek, toplum polisi otobüsüne bindirdi.

Sezai Demirel, arkadaşlarına «Bu kanı bozuk,... çocuğu, teşkilatımızın yüz karası, polis arkadaşlarım işkence etti diye yazan, teşkilatımızın haini Mehmet Pekşendir» dedi. Beni otobüsün ortasına yüzü koyun yatırdılar. Copularla vurdular ve tekmelediler. Ağzım burnum kan içindeydi.

İlk götürüldüğüm Cebeci karakolunda bana dayak atmanın tadına varmak için bütün polisler sıraya dizildiler. Daha sonra Demirlibahçe polis karakoluna götürüldüm. Gece yarısı buradan alınarak, Emniyet Müdürlüğünün 6. katının 11 numaralı hücresine bu sefer sanık olarak girdim.

Burada Ümit Erdal'ın işkence mangasındaki bir kısım elemanlardan, eski arkadaşlarım Rıfkı Dilaver, Osman Beylan, Hüseyin Karagöz, Ziya Ali Armağan, Hasan Dal, Ali ve Kemal'in küfürleriyle karşılaştım. Hücremde üç gün boyunca daha önce işkence ettiğim insanların durumunu yaşadım. Ekmeğini insan kanına banan işkence uzmanları ~~tam kadro~~ iş başındaydılar. Benim «Ne Amerika Ne Rusya» miting ve yürüyüşüne katılmam, polisin eline geçmiş bir fırsattı. DGB'nin düzenlediği bu yasal miting ve yürüyüşte «Katil İktidar» diye bağırarak hükümete ve polislere hakaret etmişim. Bu yüzden hakkımda dava açıldı.

Anayasaya ters düşen Devlet Güvenlik Mahkemesine, yine Anayasaya aykırı olarak benim hakkımda gizli yazılar gönderildi. Savcı Yüzbaşı Atilla Ülkü, hakkımda düzenlenen düzmece raporlara, zabıtlara, gizli yazılara dört elle sarıldı. Mahkeme heyeti, bile bile lades örneği bana 20 ay hapis, 6 ay 20 gün polis gözetimi cezası verdi. Gerçekte bana verilen ceza gördüğüm, duyduğum işkenceleri yazmamdandı. Ankara'da yapılan işkencelerin yüzde birini, Emniyet Müdürlüğü 6. katında yapılan işkencelerin iğrençliğini, faşizmin yandaşlarının suratına fırlattığım için cezalandırıldım. Yazılarımdan bir yıl sonra.

Siyasi polisliği bıraktığımda, Marksizm - Leninizmi bilmiyordum. Tanık olduğum işkenceler, bende önce faşizme karşı nefreti, sonra mücadele isteği uyandırdı. İşte benim mahkum olmamın asıl nedeni budur. Yapılanların yanlarına kalmayacağına ve halkımızın bütün bunların hesabını bir gün soracağına her gün daha çok inanıyorum.

Bugün şunu da çok iyi bilmekteyim; ülkemiz ABD emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileri tarafından sömürülmektedir. Ve işbirlikçi hükümetler Sovyet sosyal - emperyalizmine karşı da teslimiyetçidirler. Bugün bana yapılanlar iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadelenin gerekliliğine olan inancımı daha da pekiştirdi. Faşist zulme sünger çekilemez. Halkımız işkencecilerden hesap soracaktır. Kahrolsun ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmi.

Eski Siyasi Polis Memuru
Siyasi Mahkum
Mehmet Pekşen
Ankara Merkez Cezaevi 9. Koğuş

Batı Trakya'daki Türk azınlığ

TÜRKİYE VE YUNAN

Bu sayımızda Yunanistan'daki Türk azınlığından gelen bazı yazı ve belgeleri yayınlıyoruz. Bu yazı ve belgeler birçok gerçeği ortaya sermektedir.

Bu belgeler, bize, Türk ve Yunan halklarının hiç bir zaman birbirinin düşmanı olmadığını, ortak düşmanları olan iki süper devlete, faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı omuz omuza mücadele edebileceklerini göstermektedir. Türk azınlık devrimcilerinin bildirisi bu bakımdan son derece öğreticidir.

Kahrolsun millî azınlıklara zulüm yapanlar!
Yaşasın Türk ve Yunan halklarının kardeşliği!
Yaşasın iki ülkenin ve halklarının iki süper devlete karşı birliği!

TÜRK VE YUNAN HALKLARI ARASINDAKİ DÜŞMANLIĞI KÖRÜKLEYENLER AYNI ZAMANDA FAŞİST YUNAN CUNTASIYLA İŞBİRLİĞİ YAPTILAR

Kürt halkı üzerindeki ağır millî baskı karşısında kılını bile kıpırdatmayan, Türkiye basınındaki gericiler, Batı Trakya Türk azınlığı üzerindeki milli baskı karşısında yaygara koparıyorlar. Böylece bir yandan Yunan düşmanlığı tohumlarını suluyor, öbür yandan faşizmin hizmetine sokulmuş sahtekarları, Türk azınlığının temsilcileri ve milli baskıya karşı mücadele eden kişiler gibi tanıtarak Türkiye halklarını aldatmaya çalışıyorlar.

Türk azınlığının yarım yüzyılı aşkın tarihi, milli baskı altında ezilişin tarihidir. Türk azınlığı yalnız Yunan hakim sınıfları tarafından ezilmekle kalmadı. Onların hizmetine giren miliyet ve din bezirganı, anti-komünist, hain ve sahtekâr guru hun baskısına da maruz kaldı.

Türkiye halklarının anti-emperyalist Milli Kurtuluş Mücadelesine ihanet edip B. Trakya'ya yerleşen Hafız Reşat grubu, Yunan hakim sınıflarının en gerici kesiminin uşaklığına koşuldu. Onlar, Mustafa Kemal'e küfre derken aslında, dün olduğu gibi bugün de, Türkiye halklarının Milli Kurtuluş Mücadelesine küfrediyorlar. Onların başlarındaki sarık hain yüzlerini gizleyememiştir.

Amerikancı faşist cuntanın iktidarı gaspetmesiyle birlikte Türk azınlığının sözümona bazı ileri gelenlerinin de yüzlerindeki «milliyetçilik» maskesi düştü.

Faşist cuntanın tam güvenine sahip Şevket İskeçe, Cemaat Başkanlığına getirildi. O, bu görevde, vakıf

BATI TRAKYA TÜRK AZINLIĞI DEVRİMCİLERİNİN
TÜRK AZINLIĞINA ve KARDEŞ YUNAN HALKINA ÇAĞRISI

Halk ve milliyet düşmanı eli silâhlı amerikan uşağı faşist junta Türk azınlığının ve kardeş Yunan halkının ortak baş düşmanıdır.
Türk azınlığının kurtuluşu, ortak baş düşmana karşı ortak devrimci mücadeleyle gerçekleşecektir.

Amerikan emperyalizmi, yurdumuzdaki çıkarlarını daha sağlama bağlama ve Yunanistan halkının gelişmeye başlıyan anti-emperyalist mücadelesini bastırabilme amacıyla ülkemizde faşizmi tezgâhladı. Bunun sonucu olarak 21/Nisan/1967 de, faşist junta yurdumuz üzerine kara bir bulut gibi çöktü.

Devlet iktidarını gaspeden faşist junta, kadeş Yunan halkına ve Türk azınlığına azgın bir karşı-devrimci şiddetle saldırdı. Başta işçi sınıfına GREVİ ve geniş halk tabakalarına demokratik haklarıı yasakladı. Pek çok devrimci ve yurtseveri zindanlara tıktı ve sürgün etti. İşçi-köylü ve geniş halk yığınlarını emperyalizmin, başta amerikan emperyalizmi ve yerli uşakları büyük parababalarının ağır sömürü ve baskısına zincirledi. Yurdumuzu amerikan emperyalizminin bağı haline getirdi.

Faşist junta Türk azınlığımıza da eşi görülmemiş bir karşı-devrimci şiddetle saldırdı. Azınlığımızın bir sıra demokratik ve anayasal haklarını silâh terörüyle zorla elinden aldı ve kabaca ayaklar altında çiğnedi. Türk azınlığını üçüncü sınıf vatandaşlar durumuna düşürdü. İŞTE BÜTÜN BUNLAR. FAŞİST JUNTANIN NASIL BİR HALK ve MİLLİYET DÜŞMANI AMERİKAN UŞAĞI İKTİDAR OLDUĞUNU AÇIĞA VURUYOR.

Amerikan uşağı faşist junta, halk ve milliyet düşmanı politikasıyla kardeş Yunan halkını ve Türk azınlığını eziyor. Bu nedenle faşist junta, kardeş Yunan halkının ve Türk azınlığının ortak baş düşmanıdır.

Halkımızın derin tecrübeleri sonucu söylediği "BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR" sözü, ortak baş düşmana karşı mücadelemizde bize ışık tutuyor.

Türk azınlığının MİLLİ BASKI'ya karşı DEVRİMCİ MÜCADELECİ BİRLİĞİ ne kadar zorunluysa, ortak baş düşmana karşı kardeş Yunan halkıyla da ORTAK DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ o kadar zorunludur.

BATI TRAKYA TÜRK AZINLIĞI DEVRİMCİLERİ,

MİLLİ BASKI ve SÖMÜRÜ'ye karşı devrimci mücadelede Türk azınlığını kendi içinde birliğe ve ortak baş düşmana karşı kardeş Yunan halkını ve Türk azınlığını ORTAK DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİNE çağırır

YAŞASIN, TÜRK AZINLIĞININ MİLLİ BASKI ve SÖMÜRÜYE KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ.

YAŞASIN, TÜRK AZINLIĞININ KARDEŞ YUNAN HALKIYLA ORTAK BAŞ DÜŞMANA KARŞI ORTAK DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ.

YAŞASIN, DÜNYA HALKLARININ SÖMÜRÜ ve EZGİYE KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ.

HERTÜRLÜ EMPERYALİZME, FAŞİZME ve SÖMÜRÜYE ÖLÜM.

Batı Trakya Türk Azınlığı Devrimcileri

Mart 1972

TÜRK AZINLIK DEVRİMCİLERİNİN BİLDİRİSİ

Yunanistan'daki Türk azınlığı içinde bulunan bi avuç gerici, Yunanistan'daki faşist cunta ile işbirliği yaparken, Türk azınlığının gerçek temsilcisi olan devrimciler ise en ağır şartlarda faşist cuntaya karşı mücadele ettiler. Onlar, bir yandan cuntanın Türk azınlık üzerindeki milli zulmüne göğüs gererken, diğer yandan Yunan halkıyla omuzomuza, faşizme karşı savaştılar. Burada, Batı Trakya'daki Türk azınlığı devrimcilerinin halkı faşist Yunan Cuntasına karşı mücadeleye çağıran Mart 1972 tarihli bildirilerinin fotokopisini yayınlıyoruz.

...evrimcileri yazıyor

...STAN HALKLARININ DÜŞMANLARI ORTAKTIR

mallarını ve gelirlerini çarçur etti. Peşkeş çekti. Faşist cuntaya tasmalı bir kö pek gibi hizmet etti. Onun hain yüzünü görmeyen kal madı.

Türk azınlığına kendilerini «milliyetçi» diye yutturmaya çalışan «Akın» ve «Azınlık Postası»nın da nasıl sahtekar «milliyetçiler» oldukları açığa çıktı.

«Azınlık Postası» faşizmin halka şiddetle saldırdığı, özgürlükten eser kalmadığı koşullarda yayın hayatına girdi, fazişmle uzlaştı. Ama o faşizmle uzlaşmakla yetinmedi, faşizmin hizmetine girmeyi «gerçekten zevk li bir görev» saydı.

«Akın» gazetesinin, faşist diktatörlüğün saldırısı dışında bırakılması, onun da faşizmle uzlaştığını gösterdi. O da faşizmle uzlaşmakla yetinmedi. Faşizme boyun eğmeyen kardeş Yunan halkının, cuntaya karşı 73 Kasım ayaklanmasına «anarşistler» diye saldırarak, nasıl kraldan fazla kralcı olduğunu kanıtladı.

Gerek «Azınlık Postası», gerekse «Akın»ın «milliyetçilikleri» sahtekârlıktan başka bir şey değildir. Onlar, dün olduğu gibi bugün de, Türk azınlığını milli baskı yaparak ezen Yunan hakim sınıflarının hizmetindedirler.

Türk azınlığının, hakim sınıfların hizmetindeki bu mil liyet ve din bezirgânı, anti-komünist, hain ve sahtekâr güruh içinden yapacağı bir seçim yoktur. Türk azınlığı, milli baskıya karşı ve haklarının savunulması mücadelesinde hem kendi içinde bu hain ve sahtekâr güruha karşı birlik olmalı, hem de Amerikan ve Rus emperyalizmine ve onların uşaklarına karşı mücadelede kardeş Yunan halkıyla birleşmelidir.

A. Ömeroğlu

Azınlık Postası

Azınlığımızın Bağımsız Haftalık Gazetesidir

Perşembe 30 Kasım 1972 — Yıl : 6 — KURULUŞ TARİHİ : 1967 — Sahip ve Müdürü : SALÂHADDİN GALİP — Sayı : 157 — 1.50 DRAHMIDIR — ☎ 23 - 677

BAŞBAKANIN VALİLERLE KONUŞMASI MÜNASEBETİYLE

«Eğer kabul buyurulursa, bu konuda bir basın organı olarak size yardım etmek bizler için gerçekten zevkli bir görev olacaktır.»

size her an yardıma hazır olduğumuzu da ayrıca belirtmek isteriz.

İşte Yunan faşistlerine hizmet arzeden gerici «Azınlık Postası»nın başlığı ve yazdıkları.

Sahibi ve Başyazarı: ASIM HALİLOĞLU — Neş'ri Müdürü: HASAN HATİPOĞLU — İdarehane: İoanninou 84 — Telefon: 225 - 86 (KOMOTİNİ)

AKIN

...LIK, İÇTİMAİ VE EDEBİ GAZETEDİR.

SALI 20 KASIM 1973

17 nci Yıl Sayı : 688

AYAKLANMALARA KARŞI YERİNDE TEDBİRLER

DURUMU NORMALE ÇEVİRDİ

Hükümet, ayaklanma halini alan anarşist hareketlere karşı 17 Kasım Cumartesi günü sıkı yönetim ilân etti.

Bilindiği gibi Atinada üç gün süren ve önce öğrenci istekleri şeklinde görünen öğrenci gösterileri rejime karşı bir ayaklanma halini aldı. Binlerce anarşist öğrenci ve işçiler Atinada Teknik Üniversiteyi işgal ettiler, otobüsleri ve diğer taşıtları çevirip yolları kapadılar, lâstikleri kestiler, patlattılar, yaktılar, sağı solu kırıp döktüler.

Yunanistan'da çıkan ve Türk azınlığını temsil ettiğini iddia eden «Akın» gazetesi, Kardeş Yunan halkının, faşist cuntaya karşı mücadelesini, aynı Türkiye'deki gericiler gibi «anarşizmle» suçlamıştır.

YURTSEVERLER SESLERİNİ YÜKSELTİYOR

Babaeski Söz Gazetesi:

NE KOSİGİN NE KİSSİNGER

«Dünya halklarının baş düşmanı iki süper devletten biri olan sosyal-emperyalist Sovyetlerin kıdemli papazı Kosigin dün ülkemizden ayrıldı. Bu Marksizm düşmanı papaz, aklı sıra halkımızı aldatacağını sanarak ona beyaz mendil salladı. Koynunda gizlediği kara saplı hançeri halkımızın göremeyeceğini hesap ederek, dostluktan, kardeşlikten, barıştan söz açtı.

«Şunu iyi bil dönek hain, biz yıllardan beri Türkiye halkı olarak Amerikan emperyalistlerinin ülkemizden defolup gitmesi için savaşıyoruz. Ve sen şimdi kalkmış dostluk teraneleri adı altında ülkemize sızmak istiyorsun. Amerika da aynı taktiği uygulamıştı. Ama halkımız emperyalizmin ne kadar iğrenç bir şey olduğunu biliyor artık. Bize işveler yapmakla faşist yüzünü gizleyemezsiniz. Halkımızla birlikte gerçek devrimciler olarak, proletarya olarak, Kosigin adını lanetle anıyoruz. İnanıyoruz ki, iki mikrop, emperyalizm ve revizyonizm yok edilmedikçe dünya halkları gerçek huzura kavuşamayacaklardır.

«Bütün devrimcileri revizyonizme karşı savaşmaya, üçüncü dünyanın yanında yer almamızı savunmaya çağırıyoruz.

«Ne Kosigin Ne Kissinger»

(30 Aralık 1975 - Salı)

(4 Ocak 1976 Cumhuriyet)

HASAN YILMAER :

«Eski sömürü düzeni, geri kalmış ülkeleri hiç bir biçimde kalkındırmamak, onları endüstrileştirmemek tüm gereksinmelerini kendilerinden sağlamaktı. Bu anlayış artık eskimiştir. Devler artık kendi endüstriyel sistemlerini değiştirmişlerdir ve de bazı ülkelerin kalkınma yoluna girmelerini önleyemeyeceklerini anlamışlardır. Bu durumda yapacakları tek şey bu ülkelerin kalkınma yön ve yöntemini kendilerinin çizmesine kalmıştır. Anlaşıldığına göre onlar da bu yola girmişlerdir.

«Türkiye de kendini zorlamakta, herşeye karşın gözle görülür bir gelişme göstermektedir. Artık Türkiye'yi bir kara tarım ülkesi olarak bırakmaya olanak yoktur. O zaman Türkiye'de endüstrileşme yolu açılacak ama bu endüstrileşme kendilerinin bırakmakta oldukları zor ve ağır bir endüstrileşme olacaktır. Yani onlar süper sanayiye, elektronik sanayine geçerlerken, Türkiye ağır sanayide, zor ve sert ve üstelik de yine dışa bağımlı bir sanayileşme yoluna sokulacaktır.

«Sovyet kredi ve yardımıyla olsun, Amerikan kredi ve yardımıyla olsun yapılan budur. Aliminyum tesisleri, Demir-Çelik tesisleri kuruluşunun ardında yatan bir gerçek de budur.»

(Politika, 2 Ocak 1975)

İSKENDERUN DEMİR—ÇELİK'TE VANTİLATÖR BOZULURSA, TAMİR BEDELİ 3 MİLYAR LİRA !

Sovyet kredisi ve Sovyet malzemesiyle, Sovyet uzmanlarının yönetiminde inşa edilen İskenderun Demir-Çelik tesislerinin ak saklıkları bir bir ortaya çıkmaktadır. 30 Aralık 1975 tarihli **Cumhuriyet** gazetesinin bildirdiğine göre, maden üretimine başlamış bulunan «Cemile» adlı bir numaralı yüksek fırında, sadece bir tek vantilatör bulunmaktadır. Yedek Vantilatör yoktur. Bu durumda vantilatörün bozulması, fırındaki eriyik madenin donmasına yol açacak, fırının toptan yıkılıp yeniden yapılması gerekecektir. Bu işlemin bedeli ise 3 milyar liradır. Bu durumda Sanayi Bakanı Abdülkerim doğru, tesislerin açılmasının sorumluluğunu üstüne alamıyacağını bildirmiş, ancak Demirel, halkımızın sırtından Sovyetlere 3 milyar lira daha ödenmesi tehlikesi pahasına, tesisleri Kosigin ile birlikte işletmeye açmakta ısrar etmiştir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, 6.5 milyar liraya çıkması öngörülen İskenderun Demir-Çelik tesislerini, şu ana kadar 9.5 milyar liraya malettirmiş bulunuyorlar. Bu 9.5 milyar liranın 4.5 milyar lirası, Sovyetler Birliği'nden yapılan makina, teçhizat ve malzeme ithalâtının bedelidir. Eğer vantilatör bozulur ve fırının yıkılması gerekirse, maliyet 12.5 milyar liraya yükselecektir.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi organı **Halkın Gazetesi**, Çin Komünist Partisi'nin teorik organı **Kızıl Bayrak** dergisi ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun merkez organı **Kurtuluş Ordusu Gazetesi**, 1 Ocak 1976'da ortak bir yeni yıl başyazısı yayınladılar. **Kapitalist ve revizyonist ülkelerdeki buhranların gitgide ağırlaştığı, Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal - emperyalizmi arasındaki şiddetlenen hegemonya mücadelesinin yeni bir paylaşım savaşı tehlikesini günbegün arttırdığı dünyamızda, başında Mao Zedung'un bulunduğu Çin Komünist Partisi önderliğindeki Çin halkının sosyalizmin kuruluşunda kazandığı büyük zaferler, bütün insanlığın er geç kavuşacağı büyük ve parlak geleceğe ışık tutuyor.** Bu başyazının tam metnini aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz. Ara başlıklar, okumayı kolaylaştırmak için dergimiz tarafından konmuştur.

"Cesaret ede hiç bir şey

1976 geldi. Bu gün, büyük önder Başkan Mao'nun 1965'de yazdığı iki şiirin, «Yeniden Çinkang Dağlarında» ve «İki Kuş (Bir Söyleşi)» şiirlerinin yayınlanmasına tanık oluyor. Bu iki parlak şiir, devrimci gerçekçilikle devrimci romantizmi çok güzel bir şekilde birleştiren sanatsal imgelerle, yurt içinde ve yurt dışında hüküm süren mükemmel durumu, «dünyanın altüst olduğu ve geçmişteki şeylerin değiştiği» durumu anlatıyor. Bu şiirler, «dokuz kat gökyüzündeki ayı ve beş denizin derinliklerine dalıp kaplumbağayı yakalayabilen» devrimci halkların yiğitliğini selamlıyor. Marksizm-Leninizmin mutlaka üstün geleceği, revizyonizmin ise yenilgiye mahkûm olduğu yolundaki tarih kanununu ortaya koyuyor. Başkan Mao'nun bu iki şiirinin yayınlanması, büyük siyasî ve güncel önem taşıyan bir olaydır ve ülkenin her yanında, halk için büyük bir esin kaynağıdır. Yeni yıla girdiğimiz şu anda, Başkan Mao'nun şiirlerini okur ve gözlerimizi geniş ülkemizde ve bütün dünyada hüküm süren devrimci fırtınalar üzerinde gezdirirken gururla doluyor ve yeni zaferler kazanmanın gerçek güvenini yükseltiyoruz.

SOSYALİST KURTULUŞUN HER ALANINDA KAZANILAN PARLAK ZAFERLER

«Bakın, bülbüller her yerde şakırken, kırlangıç da raksediyor.» Büyük Proleter Kültür Devrimi, Lin Biao'yu ve Konfüçyus'u Eleştirme Hareketi, Proletarya Diktatörlüğü Teorisini İnceleme Hareketi ve «Suların Kıyısında» Romanını Eleştirme Hareketi sayesinde Partimiz büyük bir canlılık içindedir, halkımız yüksek bir maneviyata sahiptir, ülkemiz serpilip gelişiyor ve proletarya diktatörlüğü her zamankinden güçlüdür. Yeni sosyalist olgular, ülkenin dört bir yanında alabildiğine boy atıyor. Bütün milliyetlerden halk, sebatla Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini inceliyor, bir yandan da sosyalist toplumda sınıflar, sınıf mücadelesi ve iki çizgi arasındaki mücadele konusundaki anlayışını, burjuva haklarının kısıtlamanın ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmenin gereği konusundaki uyanıklığını derinleştiriyor. Yaşlıların, orta yaşlıların ve gençlerin üçlü bileşimi, her kademedeki yönetici organlara canlılık kazandırmıştır ve proletarya devrimi dâvâsının milyonlarca halefi, başkan Mao'nun tesbit ettiği beş kıstas uyarınca kendilerini çelikleştirmektedir.

Devrimci edebiyat ve sanat cephesinde, çağdaş devrimci tiyatro eserlerinin yaydığı devrim, sosyalist edebiyat ve sanatta yaratıcı çalışmaların serpilip çiçek açmasını sağlamıştır. Eğitimde devrim, Başkan Mao'nun işaret ettiği yönde mücadele içersinde ilerliyor ve okulları proletarya diktatörlüğünün bir aracı haline getirme, hem sosyalist bilince sahip ve hem de kültürlü işçiler yetiştirme çabalarında yüz ağartıcı sonuçlar elde edilmiş bulunuyor. Sağlık çalışmalarındaki devrim, köylük bölgelerdeki doktor ve hastabakıcı sıkıntısının üstesinden geliyor. «Yalınayak doktorlar» gitgide olgunlaşıyor ve kooperatif sağlık sistemi daha da sağlamlaştırılmış bulunuyor.

Çok sayıda kadro, kol emeğiyle çalışmak ve yeniden inceleme yapmak üzere 7 Mayıs okullarına giderek, devrimi sürdürmenin gereği ve yeniden devrimci bir ruh ve atılım kazanmak konusundaki kavrayışlarını derinleştirmiştir. On milyonu aşkın okul mezunu geniş köylük bölgelere gitmiştir. Onlar buralarda devrim yapmada sebat ediyor ve giderek gelişiyorlar. İşçi sınıfının yüksek öğrenim kurumlarına, orta ve ilk okullara ve üstyapıdaki diğer organlara girmesi, bu kuruluşlarda burjuva aydınların egemenliğine son vermiştir. İşçiler, köylüler ve askerlerden oluşan teorik kurulların meydana getirilmesi ve gelişmesi, sosyalist devrimi ideolojik ve kültürel cephelerde ilerletmektedir.

Tarımda, «Daçay'dan Öğrenme» kitle hareketi sağlıklı bir şekilde ilerliyor. Yüz milyonlarca insan harekete geçirilmiş ve bir milyon kadro tarım cephesinin en ön saflarına gitmiştir. Ülkenin her yanında, Daçay tipinde ilçeler kurma yolundaki devrimci atılım durmadan ilerliyor. Çin'de üstüste 14 yıl iyi mahsul elde edilmiştir.

Fabrikanın yönetimine aktif olarak katılan işçiler, üretim planlarını tartışırken

Sanayide, «Daçing'den Öğrenme» kitle hareketi derinlemesine gelişiyor, bağımsızlık ve kendi gücüne güvenme şeklindeki devrimci ruhu alabildiğine geliştiriyor ve sanayi üretimini geçmiş düzeylerin üzerine çıkarıyor. Meslekî, bilimsel ve teknik personel, işçiler ve köylülerle bütünleşiyor ve herkese açık bir şekilde bilimsel araştırma yapıyor. Yeni bir sunî peyk uzaya fırlatılmış ve bilim daha da ilerlemiştir. Dördüncü Beş Yıllık Planda, gayrisafi sanayi ve tarım üretimi için tesbit edilen hedeflere başarıyla ulaşılmıştır. Ülkemizde fiyatlar istikrarlı, piyasa canlıdır ve halkın hayat seviyesi giderek yükselmektedir.

Bütün bunlar, bugünün geçmiş kadar iyi olmadığı yolundaki aldatmacayı güçlü bir şekilde çürütüyor. Bütün bunlar, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisi, Büyük Proleter Kültür Devrimi ve Lin Biao'yu ve Konfüçyus'u Eleştirme Hareketi için büyük birer zaferdir.

SOSYALİST TOPLUMDA SINIF MÜCADELESİNİ ESAS HALKA OLARAK KAVRAMAK

Başında Başkan Mao'nun bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliği altında bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülkenin her milliyetten halkı, yeni yılda Partinin temel çizgisine bağlı kalmalı, proletarya diktatörlüğü teorisini ciddiyetle incelemeli, sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramalı, Başkan Mao'nun önemli talimatlarını uygulamaya devam etmeli, sosyalist devrimi üstyapının bütün alanlarında ilerletmeli, istikrarı ve birliği yükseltmeli, sosyalist tarım ve sanayinin ve bütün ekonominin gelişmesini hızlandırmalı ve proletarya diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak için çaba harcamalıdır.

Başkan Mao bize şunu öğretmiştir : **«Sınıflar ve sınıf mücadelesini asla akıldan çıkarmayın.»** Son zamanlarda Başkan Mao bize şunu da öğretmiştir : **«İstikrar ve birlik, sınıf mücadelesini tat etmek anlamına gelmez. Sınıf mücadelesi esa halkadır ve her şey ona dayanır.»** Sınıf mücadele sini esas halka olarak kavramak : Bu, son yirm küsur yıl içinde Başkan Mao'nun, Partimize önder lik etmede ve sosyalist devrimi gerçekleştirmede temel teorisi ve pratiği olmuştur.

Başkan Mao'nun 1965'te Liu Şao-çi'nin reviz yonist çizgisini eleştirirken işaret ettiği gibi, **«Sını çelişmeleri, proletarya ile burjuvazi arasındaki sını mücadelesi, bütün geçiş dönemi boyunca vardı: Partimizin son yedi küsur yıldır süregelen bu temc teori ve pratiğini unutursak, yolumuzu şaşırırız. B tarihî tecrübelerle dolu yıllar, sınıf mücadelesin esas halka olarak kavrama ilkesini reddetmenin y da tadil etmenin (revizyondan geçirmenin) teorid ve pratikte mutlaka hatâlar yapılmasına yol açaca ğını göstermiştir.»** İki çizgi arasındaki mücadele Marksizmin mi revizyonizmin mi uygulanacağı me selesi, iki sınıf ve iki yol arasındaki mücadeleni Parti içersindeki bir yansımasıdır. Son zamanlarda eğitim cephesinde yayılan, doğru fikirleri ortadan kaldırmaya yönelik sağ sapmalar, burjuvazi adına proletaryanın karşısına dikilen revizyonist çizginin açık bir ifadesidir. Bu, sosyalist toplumda sınıf mü cadelesinin uzun ve zorlu olduğunu ve kimi zaman çok keskinleştiğini bir kez daha göstermiştir. Bi temkinliliğimizi sürdürecek, burjuvaziye karşı mü cadelemizde sebat edecek ve esas halkayı, sını mücadelesini bir an olsun unutmayacağız. An cak esas halka kavrandığı zaman, her şey yerl yerine oturur.

Lenin, siyaseti ekonomiyle aynı kefeye koymc yolundaki görüşü eleştirirken şöyle demişti: **«Siya setin ekonomiye galebe çalması zorunludur. Bunur**

sen yükseklere tırmanmaya
üç gelmez bu dünyada"

ıksini iddia etmek, Maksizmin aırabesini unutmak lemek olur.» Siyaset nedir? Lenin şöyle diyor: Siyaset, sınıflar arasında bir mücadele demektir.» 3ir kimse esas halkayı, sınıf mücadelesini unuta-:ak olursa, o kör, ham ve kafası bulanık bir dev-imci olur ve sosyalist yönlenmeden kopar.

'ENİ SOSYALİST OLGULARA KARŞI 'AKINILACAK TAVIR MESELESİ

Büyük Proleter Kültür Devriminin nasıl değer-ındirileceği, bugün iki sınıf, iki çizgi ve iki yol ara-ındaki mücadelenin yoğunlaşmış bir yansımasıdır. artinin hem Dokuzuncu, hem de Onuncu Kongre-ri, Büyük Proleter Kültür Devrimini tam olarak eğerlendirdi. Bu büyük devrimi onaylamak ya da ıddetmek, özünde, bir yanda sürekli devrim ile bür yanda geriye dönüş ve gerileme arasındaki ıücadeledir. Bu mücadele uzun bir zaman devam decektir. Kadrolarımız proletarya diktatörlüğü teo-sini incelemeye devam etmeli, «Suların Kıyısında» ımanını eleştirmeyi sürdürmeli, Başkan Mao'nun üyük Proleter Kültür Devrimiyle ilgili talimatlarını eniden incelemeli, sosyalist toplumda baş çelişme-in proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme ol-uğu gerçeğini derinlemesine kavramalı, bu iki sı-f ve aralarındaki sınıf mücadelesi ve sosyalist evrimin niteliği, hedefleri, görevleri ve geleceği ınusunda derin bir kavrayışa sahip olmalı ve Par-nin sosyalizm tarihî dönemi için temel çizgisini ve yasetini bilinçli bir şekilde kavramalıdırlar. Bir kim-e, ancak bu şekilde Büyük Proleter Kültür Dev-mi, kitleler ve kendisi hakkında doğru bir tavır ıkınabilir. Liu Şao-çi ve Lin Biao'nun karşı-dev-mci revizyonist çizgilerini, kapitalist eğilimleri ve urjuva hakları ideolojisini eleştirmeye devam et-ıek, Büyük Proleter kültür Devriminin zaferinin ürünlerini savunmak ve geliştirmek esastır.

Bu devrim karşısında alınacak doğru tavır, sos-alizm altında ortaya çıkan yeni olgular karşısında oğru bir tavır almayı gerektirir. Yeni sosyalist ol-ular, proletaryanın burjuvazi üzerindeki zaferinin ıze meyvalarıdır. Bunlar, yüz milyonlarca insanın üyük ve hayatî keşifleridir. Bunlar burjuva hakları-her alanda kısıtlar ve toplumsal gelişmenin ge-el akımını, sosyalizmin ve komünizmin kaçınılmaz larak kapitalizmin yerini alacağını yansıtırlar.

Başkan Mao şöyle demiştir : **«Yeni şeyler, ge-şirken her zaman güçlükler ve engellerle karşılaş-ıştır. Gerçek kahraman kitlelerdir. Komünist Par-sinin her üyesi ve her devrimci, yeni devrimci ol-uları canla başla desteklemelidir.»** Yeni olguların r gelişme sürecinden geçmek zorunda olduğuna, elli eksiklikler barındırabileceklerine işaret edilme-dir. Bunlar karşısında olumlu bir tavır takınmalı e başarılarını bütünüyle onaylama temelinde on-rı mükemmelleştirecek tedbirler almalıyız. Hiç bir ekilde bir burjuva efendisi gibi davranmamalı, on-rı kestirip atan bir tavırla kınamamalı ve itici dav-ranmamalıyız. Hele ard niyetleri olan düşman kim-selerin yeni şeyleri boğma çabalarının peşine asla takılmamalıyız. Sınıf mücadelesini esas halka ola-rak kavramalı ve eğitimde, sanat ve edebiyatta ve sağlık çalışmalarında devrimi sürdürmede, bütün cephelerde mücadele-eleştiri-dönüşüm hareketini yürütmede iyi bir şekilde çalışmaya devam etme-liyiz.

ÇİN HALKININ ÖNÜNDEKİ GÖREVLER

Büyük Proleter Kültür Devrimi, ülkemizdeki toplumsal üretici güçlerin gelişmesinde büyük bir itici güçtür. 1976, ekonomimizin geliştirilmesi için Beşinci Beş Yıllık Planın ilk yılıdır. Devlet planını gerçekleştirmek ve aşmak için çaba harcanmalıdır. Ülkemizi bağımsız bir şekilde, insiyatifi kendi eli-mizde bulundurarak, kendi gücümüze güvenerek, zorlu bir çalışmayla, gayretle ve tutumlulukla inşa etmede ısrar etmek; «devrimi kavramak, üretimi ve diğer çalışmaları ilerletmek, savaşa karşı hazır-lığı yükseltmek» ilkesini uygulamaya devam etmek; sosyalizmi inşa etmede vargücümüzle ileri atıl-mak, yüksek hedefler seçmek ve daha büyük, da-ha hızlı, daha iyi ve daha iktisadî sonuçlar elde etmek, millî ekonomiyi ilerletmek zorunludur.

Tarımda «Daçay'dan Öğrenme» kitle hareketini derinleştirmeye devam etmeli ve tarımı geliştirmek için harcanan muazzam çabalarda Partiyle birlik-te yerimizi alarak ülkenin her yanında Daçay tipi ilçeler kurulması için çalışmalıyız.

Anşan Demir-Çelik İşletmesinin tüzüğüne bağ-lı kalmalı, sanayide «Daçing'den Öğrenme» kitle hareketini derinleştirmeye devam etmeli ve sana-yinin gelişmesinde kendi payımıza düşeni yapma-lıyız.

İster sanayide, ister tarımda, ister başka her-hangi bir çalışma alanında olsun, sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramak, kitlelere güvenmek, araştırma ve inceleme yapmak, tecrübeleri değer-lendirmek ve kendine özgü durumları kavramayı iyi bir şekilde başarmak gereklidir.

Partimizin önderliği, dâvâmızın zafere ulaşma-sının temel teminatıdır. Her kademeden Parti ko-miteleri önderliklerini güçlendirmeli, inceleme yle yakından ilgilenmeli, kadroları eğitmeli ve yetiştir-meli ve Başkan Mao'nun devrimci çizgisini, ilkeleri-ni ve siyasetlerini ciddiyetle uygulamalıdırlar. Eği-tim cephesindeki büyük tartışma, çeşitli kademe-lerdeki Parti komitelerinin önderliğinde yürütülme-lidir. Savaşçı gruplar örgütlenmemelidir. Tabiatı gereği farklı olan iki tür çelişme (halkla düşman arasındaki ve halkın kendi içindeki çelişmeler — Halkın Sesi'nin notu) arasında kesin bir ayırım yapılmalı ve bunlar doğru bir şekilde ele alınma-lıdır. İdeolojide berraklık sağlamak ve Marksizm ile revizyonizm arasında açık bir ayırım çizgisi çekmek bakımından, iki çizgi arasındaki mücadelede bu «doğru» ve «yanlış» sorunları tartışma yoluyla çö-zülmelidir. Hata yapmış olan yoldaşlara gelince, «gelecekteki hataları önlemek için geçmiş hatalar-dan ders çıkarmak» ve «hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek» siyasetini izlemeli, «birlik-eleştiri ve özeleştiri-birlik» formülünü kendimize temel almalıyız. Yaşlılar, orta yaşlılar ve gençlerden oluşan üçlü birleşime özen göstermeye devam etme-liyiz. Başkan Mao'nun devrimci çizgisinin kılavuzlu-ğunda, kadroların ve kitlelerin yüzde 95'inden fazla-sını birleştirmeli, birleşilebilecek olan bütün güçlerle birleşmeli, bütün halkı seferber etmeli ve her alanda çalışmalarımızı daha da iyi bir şekilde yürütmeliyiz.

ULUSLARARASI DURUM

Şimdiki uluslararası durum mükemmeldir. «Gök-kubbe altında büyük bir kargaşalık vardır.» Dün-yadaki bütün temel çelişmeler günden güne kes-kinleşmektedir. Devrimin de, savaşın da etkenleri canlı bir şekilde artmaktadır. Sahte «gulaş ko-münizmi» (Gulaş: Bir etli sebze yemeğidir. «Gulaş komünizmi»: Kruşçev'in komünizmi bol gulaş ye-mekle bir tutan maddî refah sloganıydı. Halkın Sesi'nin notu) iflas etmiştir. Çeşitli ülkelerdeki Mark-sist-Leninist partiler ve örgütler, modern revizyo-yonizme karşı mücadele içersinde gelişip güçlen-mektedirler. Üçüncü dünya ülkeleri ve halkları, em-peryalizme, sömürgeciliğe ve büyük devlet hege-monyacılığına karşı mücadelede temel güç rolünü oynamaktadırlar.

İki hegemonyacı devlet Sovyetler Birliği ve ABD arasındaki çatışma şiddetleniyor. Bu çatışmanın stratejik odak noktası Avrupa'dır. Doğuya saldırır gibi yapıp batıya saldıran ve sahte «yumuşama» şarkısını canla başla söyleyen Sovyet sosyal-emper-yalizmi, bugün savaşın esas ve en tehlikeli kaynağı-dır. Biz, uyanıklığımızı arttırmalı ve savaşa karşı hazırlıklı olmalıyız. Başkan Mao'nun **«Derin sığınak-lar kazın, her yere yedek tahıl depolayın ve asla hegemonya peşinde koşmayın»; «savaşa karşı ha-zırlıklı olun, doğal âfetlere karşı hazırlıklı olun ve her şeyi halk için yapın»** şeklindeki stratejik ilke-sini uygulamaya devam etmeliyiz. Halk Kurtuluş Ordusu ve milis kitleleri, şanlı devrimci gelenekle-rini ilerletmeli, savaşa karşı hazırlıklarını güçlen-dirmeli, sıkı bir şekilde çalışmalı, kendilerine karşı amansız davranmalı ve her zaman herhangi bir istilacı düşmanı imha etmeye hazır olmalıdırlar. Kutsal toprağımız olan Tayvan eyaletini kurtarma-ya azimliyiz.

* * *

«Cesaret edersen yükseklere tırmanmaya,
Hiç bir şey güç gelmez bu dünyada»

Başkan Mao'nun parlak dizeleri, önümüzdeki aydınlık ve muhteşem geleceği ve yolumuzda iler-lemek için vermemiz gereken zorlu mücadeleyi gös-teriyor. Bu dizeler, çalıları ve dikenleri yararak geç-memiz ve devrimi sürdürmenin büyük yolunda yi-ğitçe ilerlememiz için bize kılavuzluk edecektir.

Başkan Mao'nun proleter devrimci çizginin kılavuzluğunda, başında Başkan Mao'nun bulun-duğu Parti Merkez Komitesinin önderliği altında ve bütün Partinin, bütün ordunun ve bütün ülke hal-kının birliği sayesinde, mutlaka bütün güçlüklerin ve tehlikelerin üstesinden geleceğiz ve yeni yılda daha da büyük zaferler kazanacağız.

Bu sayımızda yer olmadığı için «Dünya Barışı-nı Kim Tehdit Ediyor?» başlıklı yazı dizimi zin üçüncü ve son bölümünü 40. sayımızda yayınlayacağız.

SOSYAL EMPERYALİST "TKP" REVİZYONİSTLE

Türkiye Komünist Partisi gibi şanlı bir adı kullanarak faaliyet gösteren «TKP» revizyonistleri, yalnız sınıf hainleri değil, aynı zamanda milli hainlerdir. Çünkü, onların bütün faaliyetleri, ülkemizi Sovyet sosyal-emperyalistlerinin önüne, yutulması kolay bir lokma olarak sunmaktan ibarettir.

SOSYAL - EMPERYALİSTLERİN YOLUNU TEMİZLEYENLER

«TKP» revizyonistleri, ülkemizi Sovyet sosyal-emperyalizmine sunabilmek için çeşitli yollara başvuruyorlar. Bu amaçla, ülkemizi istilaya hazırlanan sosyal-emperyalistlerin emellerini örtbas etmeye, halkı uyutmaya, ülkenin milli savunmasının gerçekleşmesini önlemeye, ülkede sosyal - faşist bir diktatörlük kurmaya, Türkiye'yi dirençsiz bir hale getirmeye çalışıyorlar.

«TKP» revizyonistleri, efendileri iplerini oynattıkça «yumuşama» (detant), «barış» ninnileri söylüyorlar. Böylece, Türkiye halkını, sahte bir barış havası içine sokmak, gevşetmek istiyorlar. Eğer ev sahibi uyursa, eşkiya içeri daha kolay ve direnmesiz girebilecektir.

«TKP» revizyonistlerinin «Saldırmazlık Paktı» sloganları da bu amaca hizmet ediyor. Onlar, «Saldırmazlık Paktı» yoluyla Türkiye'yi efendilerine teslim etmek istiyorlar. Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında bir saldırmazlık paktı, aslında Türkiye'nin Sovyetler Birliği karşısında teslim olmasına yol açacağı gibi, saldırganın emellerini de hiç bir zaman gemlemeyecek, tam tersine onu daha da cüretkâr kılacaktır.

«TKP» revizyonistleri, ülkemizin milli savunmasını önlemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Onların amaçları, Türkiyeyi, sosyal-emperyalizmin karşısında eli kolu bağlı bırakmaktır. Onların en korktukları şey, ordunun süper devletlerin denetimi dışında öz kaynaklarımıza dayalı bir silahlanma ve milli savunma politikası izlemesi, böylece iki süper devlete, özellikle sosyal-emperyalizme karşı direnmesidir. Onlar, milli savunma yolunu izleyen bir ordu yerine, bugünkü NATO'ya bağlı orduyu tercih ediyorlar.

Öte yandan, «TKP» revizyonistleri milli savunmanın belkemiğini meydana getirecek halkın bağımsız silahlanmasının da amansız düşmanıdırlar. Onlar, halkın bağımsız silahlanmasını önleyebilmek için, faşistlerle işbirliğine girişiyorlar, onlar, «Maocuların gizli silah depolarından» sözederek, hakim sınıfları, yurtseverlere saldırmaya teşvik ediyorlar. Kendi efendileri çılgınca ve en modern silahlarla donanırken, bunu alkışlayan revizyonist hainler, Türkiye gibi yoksul bir üçüncü dünya ülkesinin silahlanması karşısında kıyametleri koparıyorlar. Bunların yaptığı, eşkiyanın tüfeğini yağlayıp, mazlumun bıçağını saklamaktan başka bir anlama gelmiyor.

«TKP» revizyonistleri, Türkiye'nin bağımsızlığı için değil, tam tersine Türkiyeyi başka bir efendiye bağlamak için çalışıyorlar. Bu yüzden onların NATO'ya karşı çıkmaları da, anti-emperyalist olmaktan uzaktır. Onların amacı, ABD eşkiyasının yerine Rus eşkiyasını getirmektir. NATO cenderesinin yerine Varşova cenderesini getirmektir. Zaten NATO'ya karşı propagandalarını Türkiye'nin bağımsızlığı açısından değil, Sovyetler Birliği'nin menfaatleri açısından yapmaktadırlar :

«TKP, **daha o zaman kurulan bu üslerin doğrudan doğruya Amerikan emperyalizminin çıkarları için, büyük komşumuz Sovyetler Birliği'ne karşı bir sıçrama tahtası olarak kurulduğunu, bölgede barışı tehlikeye düşürdüğünü halkımıza açıkladı.**» (Yeni Çağ Dergisi, Ağustos 1975, sayı 8 - 134, s. 733)

«TKP» revizyonistlerine göre önemli olan Türkiye'nin bağımsızlığı değil, «büyük komşumuz»un menfaatleridir. NATO'nun, Türkiye halkına karşı olması onların umurunda değildir.

Böyle olduğu içindir ki, «TKP» revizyonistleri Sovyetler Birliği'nin çıkarları uğruna bazen NATO ile pazarlığa girişiyorlar. Onlar, Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile «saldırmazlık paktı» imzalaması uğruna, Türkiye'nin NATO'dan çıkmasının zorunlu olmadığını dahi ileri sürebiliyorlar. Böylece, Türkiye halkının sırtından ABD emperyalistleriyle ve Türkiye hakim sınıflarıyla pazarlık yapıyorlar. İşte onların «anti» emperyalizmi budur.

TKP REVİZYONİSTLERİ SOSYAL - FAŞİST BİR DARBE PEŞİNDE

Gelelim «TKP» revizyonistlerinin «anti» faşizmine! «TKP» revizyonistleri ülkemizin kapılarını sosyal-emperyalizme açabilmek için bir sosyal-faşist diktatörlük tezgahlamaya çalışıyorlar, onlara göre, ülkeyi sosyal-emperyalizme sunmanın en kolay yolu budur.

Revizyonistler, böyle bir diktatörlük kurabilmek için silahlı kuvvetlerin içine sızmaya, sosyal-faşist bir cunta örgütlemeye ve bir darbe tezgahlamaya çalışıyorlar.

«TKP» revizyonistlerinin bu darbeci taktiği, efendilerinin, kısa zamanda dünya hegemonyasını ele geçirme emellerine de uygun düşüyor. Bugün, yükselen sosyal-emperyalistler, bütün işbirlikçilerinden gittikçe daha fazla darbeci yöntemler kullanmalarını, böylece kısa zamanda iktidara gelmelerini veya iktidara «ağırlıklarını koymalarını» istiyorlar. tıpkı Hitler'in bir zamanlar kendi işbirlikçilerinden istediği gibi.

«TKP» revizyonistleri, efendilerinin ipi oynatmasıyla birlikte 1975 yılından itibaren eski darbeci yöntemlerini ve propagandalarını daha da geliştirdiler. Orduya hakim olan faşist kliğe karşı, kendilerine bağlı bir sosyal-faşist klik oluşturmaya çalıştılar. Böylece onlar, bütün gericiler gibi, eski köhne devlet mekanizmasını devralıp, halkı ezmeyi planladılar. Burada vereceğimiz birkaç örnek, revizyonistlerin bütün bu niyetlerini ortaya koymaktadır :

«**Silahlı kuvvetlerle daha yakın işbirliği kurmak. Bütün bunlar TKP'ni güçlendirecektir.**» (Atılım, Temmuz 1975, Sayı 7-19.)

«**TKP, silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu saymaktadır. Faşizmi yumruk yapan Demirel'in kanlı hükümetini alaşağı etmek ve ilerici, halkçı bir hükümet kurmak için sürdürülen savaşa ordu destek olmalıdır.**» (Atılım, Nisan 1975, Sayı 4-16)

Kimse, buradaki «halkçı» ve «ilerici» kelimelerine aldanmamalıdır. Bilmeliyiz ki, revizyonistler, her «halk» ve «demokrasi» dedikleri yerde halk ezmeyi ve sosyal - faşizmi kastetmektedirler.

Revizyonistler, halkımızı ezen bu faşist kliğin yerine, kendi sosyal-faşist kliklerini geçirmek istiyorlar. Onlar, faşistlerin sopasını ele geçirip, halka kendileri vurmak istiyorlar. «TKP» revizyonistleri, ordu içindeki faaliyetlerini şöyle açıklıyorlar:

«**Silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu sayan TKP, ordu içinde çalışmalara büyük önem vermektedir.**» (Atılım, Temmuz 1975, Sayı 7-19)

«**TKP militarist kliğe, işbirlikçi burjuvaziye karşı yurtsever komutanları, ulusal, demokratik, anti-emperyalist bir cephede örgütlemeye çalışıyor.**» (Yeni Çağ Dergisi, TKP Başkanı İ. Bilen'in konuşmasından, Haziran 1975, Sayı 6-132, s. 553)

Böylece «TKP» revizyonistleri, ordu komutanlarından bazılarını sosyal - faşist bir cunta içinde örgütlemeye çalıştıklarını itiraf etmektedirler. İşte «TKP» revizyonistlerinin «anti» faşizmi de budur.

«MAOCU KANI» İÇECEKLERMİŞ !

«TKP» revizyonistleri bir yandan faşistlere karşı kendi sosyal-faşist dik-

"TKP" REVİZYONİSTLERİ PROLETARYANIN DEVRİMCİ GEÇMİŞİNE KÜFREDİYORLAR

«TKP» revizyonistleri, işçi sınıfına bütün hayatı boyunca, hizmet etmiş Şefik Hüsnü'ye karşı adice saldırılarda bulunmaktadırlar. Atılım adlı dergilerinde Şefik Hüsnü hakkında şöyle karalamalarda bulunuyorlar :

«**Bu akıl hastası, megaloman, Ş. Hüsnü Değmer'in çömeziydi. Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuştu. Provokatör Mihri Belli'yi Partinin başına saran Dr. Şefik Hüsnü olmuştur... Ş. H. Değmer, daha 1937 yılında, Politik Büro kararıyla yönetimden çıkarılmıştır. Fakat, Parti sekreteri ve sorumlu yoldaşların zindanlarda yatmasından yararlanmış, Partinin başına bela kesilmiştir. Burjuvazi, bu son zamanlarda, özellikle Maocuları, kendilerine «ihtilalci» mihtilalci gibi adlar yakıştıran Perinçekçileri TKP'nin üzerine sürüyor. Bu soysuzlar TKP'nin savaş geleneklerine, savaş tarihine kirli ellerini uzatıyorlar. Dr. Şefik Hüsnü gibi birisini M. Suphi'lerle yanyana koyuyorlar. Ş. H. Değmer, M. Suphi yoldaşın can düşmanıydı... Entrika, ayak oyunları ile Partinin başına gelmiştir... Maocular, şimdi böylesi bir adamı kendilerine «başbuğ» tanıyor, Sadrettin Celal Antel gibi, 1907 lerden Lenin'i izlemiş bir komünisti yere bastırmak için iğrenç iftiralara başvuruyorlar. Maocular, bunları yaparken, bütün hınçlarıyla Sovyetler Birliği'ne saldırıyorlar.**» (Atılım, Sayı : 1 - 13, Ocak 1975)

«TKP» revizyonistlerinin bütün bu adi karalamalarına cevap verildi ve bundan sonra da devam edilecek. Şefik Hüsnü'nün «Partinin başına bela kesildiğinden» sözeden revizyonistlere sadece şunları söylemek isteriz :

Sizin «Leninci» diye takdim ettiğiniz Sadrettin Celal Antel 1925 mahkemesinde dönekliğini ilan etmiştir. Daha sonra O, 1927 mahkemesinin dönekleri, Vedat Nedim Tör ve Şevket Süreyya Aydemir ile birlikte, KADRO dergisinde bürokrat burjuvazinin ideologluğunu üstlenerek faşist tezler ileri sürmüştür.

III. Enternasyonalin Merkez Yürütme Komitesi üyesi ve büyük Marksist-Leninist Dimitrof'un yakın çalışma arkadaşı olan Şefik Hüsnü, Partinin başına değil, sizin reklamını yaptığınız Sadrettin Celal gibi sınıf döneklerinin, revizyonistlerin başına «bela kesilmiş», revizyonizme ve troçkizme asla taviz vermemişti. Sizlerin, Şefik Hüsnü'ye böyle hayasızca saldırmanızın ve feryad etmenizin başka bir sebebi yoktur.

Sizin Mustafa Suphi'ye sahtekarca sahip çıkmanıza gelince !

Siz, efendiniz olan Sovyet revizyonistlerinin yolunu izliyorsunuz. Nasıl Sovyet revizyonistleri yüce Lenin'e sahtekârca sahip çıkıp, Stalin'e saldırdılarsa, siz de Mustafa Suphi'ye sahtekarca sahip çıkıp Şefik Hüsnü'ye saldırıyorsunuz.

Mustafa Suphi'nin ve Şefik Hüsnü'nün Leninist bayrağını yüksekte tutan devrimciler, maskenizi düşürmekten geri durmayacaklardır.

USAĞI RİNİ TANIYIN

tatörlüklerini kurmak için çalışırken, diğer yandan halka, yurtseverlere ve devrimcilere karşı faşistlerle işbirliği yapıyorlar. «TKP» revizyonistleri her ağızlarını açtıklarında «Maocu»-lardan sözediyor ve böylece devrimcilere ve yurtseverlere karşı düşmanlık körüklüyorlar. Sendikalara sızmış olan «TKP» ajanları yaptıkları propaganda konuşmalarında, «Maocu kanı içmekten» sözediyorlar. «TKP» revizyonistleri, ülkenin bütün ilerici güçlerine ve halka düşmandırlar. Onlar, devrimcileri ve yutseverleri «silahlı isyanda» bulundukları gerekçesiyle faşistlere ihbar etmekten dahi çekinmezler. Bakın ne diyorlar :

«Ama TKP'nin Bay Demirel'in basın toplantısında sözünü ettiği silah depoları ve sözümona kurtarılmış bölgelerle hiçbir ilişkisi yoktur. Bay Demirel, bu silah depo'arının, sözde kurtarılmış bölgelerin kimlere ait olduğunu bizden iyi bilir. Çünkü bu silah depoları ve bölgeler Maoculara aittir.» (Revizyonist «Bizim Radyo» nun 16 Aralık 1975 tarihli yayınından.)

Yine aynı radyo şöyle diyor :

«Maocu ajanların bugünkü somut koşullarda Kürt halkına kanlı bir yıkımdan başka bir şey getirmeyecek olan silahlı bir savaş için naralar attıkları, Kürt şovenizmini körüklemeye çalıştıkları bildirilmektedir.» (15 Aralık 1975)

Elbette, «TKP» revizyonistleri de devrimcilerden ve halktan en az faşistler kadar nefret edecektir. Elbette, onlar da, en az faşistler kadar halkın mücadelesinden korkacaklar ve onu bastırmak için ellerinden gelen herşeyi yapacaklardır. Ama bütün bunlar, onların maskelerinin kısa zamanda bütün halkımızın gözü önünde düşmesine hizmet etmektedir. Onların Mao Zedung ve Marksizm-Leninizm aleyhtarı kampanyalarının, devrimcilere ve yurtseverlere karşı bir saldırı olduğunu bütün halkımız görüyor.

TARİHİMİZ BÖYLE İŞBİRLİKÇİ TANIMADI

«TKP» revizyonistleri, diğer revizyonist partiler içinde de işbirlikçilikte ve uşaklıkta en ileri gidenlerden biridir. Onlar, sosyal-emperyalist efendilerine yaranmak için, kraldan fazla kralcı kesilmişlerdir. «TKP» Başkanı İ. Bilen, Macaristan Sosyalist İşçi Partisinin 11. Kongresinde yaptığı konuşmada şöyle demektedir :

«Sovyet halkının, Kızıl Ordunun Macaristan'ı faşist boyunduruğundan kurtarmak için döktüğü kanlar boşa gitmemiştir. Macar halkının, işçilerinin, komünistlerinin Sovyetler Birliği'ne, onun Leninci barış politikasını sürdüren Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne, bu politikayı canla başla uygulayan L. İ. Brejnev yoldaşa gösterdikleri sevgi ve saygı yüreklerimizi sevinçle dolduruyor. Bütün bunlar güç katıyor.» (Yeni Çağ, Mart 1975, Sayı : 3-129, s. : 254)

Hem kendi yurdunu satmak istiyor, hem de diğer vatan satıcılarına takdirlerini bildiriyor.

Doğrusunu söylemek gerekirse, tarihimiz bu derece bir işbirlikçi tanımamıştır.

HALKIMIZ, REVİZYONİST AJANLARIN PLANLARINI BOŞA ÇIKARACAKTIR

«TKP» revizyonistlerinin ülkemize ve halkımıza karşı düşmanca oyunlarını bir kere daha özetleyelim. Revizyonistler, her durumda, ülkemizin ve halkımızın en fazla aleyhine olan işi yapmakta, ve daima ezilenin karşısında, zalimin yanında yer almaktadırlar.

Sovyet sosyal-emperyalizmi ile Türkiye karşı karşıya geldiğinde, revizyonistler, hemen sosyal-emperyalistlerin yanında yer almakta, Türkiye'nin bıçağını saklarken, efendisi Rusya'nın tüfeğini yağlamaktadırlar.

Türkiye'de hakim sınıflarla halk karşı karşıya geldiğinde revizyonistler hemen faşistlerle kolkola, girmekte, halka karşı saldırıya geçmekte faşistlerin sopasının halka daha şiddetli vurulmasını istemektedirler.

Türkiye'de faşistlerle kendileri karşı karşıya geldiğinde, revizyonistler, halkı ezen bir baskı mekanizması olan ordu içinde cunta kurup, sosyal-faşist darbe planları yapmakta, faşistlerin sopasını ele geçirip, emekçi halkı ezmeye talip olmaktadırlar.

Biz devrimciler ve yurtseverler, emperyalistlerin ve halk düşmanlarının ikili taktiklerine karşı yine ikili taktiklerle cevap vermeli ve onların oyunlarını boşa çıkartmalıyız.

Milli ihanet politikasının takipçisi «TKP» revizyonistlerinin oyunlarını boşa çıkartmak için ne yapmalıyız? «TKP» revizyonistlerinin yaptığının tam zıddını!

İki süper devlete, özellikle saldırı tehdidi daha fazla olan sosyal-emperyalizme karşı ülkemizin milli savunmasını gerçekleştirmek için çalışmalıyız. Türkiye, NATO'dan çıkmalı, ikili anlaşmalara son vermeli, üslere el koymalı, iki süper devletin hegemonyasından kurtulmalı ve bloksuz ülkeler safında yer almalıdır. Türk ordusunun NATO'ya bağımlılığına son verilmeli, iki süper devlete karşı öz kaynaklarımıza dayanan silahlanması sağlanmalıdır. Ordu içinde, erler ve yurtsever subaylar üzerindeki faşist baskılar son bulmalıdır. Ülkemizin milli savunmasının esas gücü olan devrimci halk yığınları, milli bağımsızlık ve demokrasi için bağımsız olarak örgütlenmeli dir.

«Komünist Manifestosunda, işçilerin yurdu yoktur deniyor.

«Doğru. Ama orada yalnız bu söylenmiyor. Orada, milli devletler kurulduğu zaman, proletaryanın oynayacağı rolün bir özellik kazanacağı da söyleniyor. İlk önermeyi (İşçilerin yurdu yoktur) alıp bunun ikincisiyle (işçiler, burjuvazi ile aynı anlamda olmamakla birlikte milli bir sınıf teşkil ederler) ilişkisini unutmak pek yanlış olacaktır.

«Öyleyse bu ilişki neredir? Bence bu ilişki şu gerçektedir ki, demokratik bir harekette (böyle bir anda, böyle somut şartlar içinde) proletarya bunu desteklemeyi reddedemez. (ve bunun sonucu milli bir savaşta anayurdun savunmasını destekler).»

(Lenin, «İnessa Armand'a mektup»)

«Bugün özellikle önemli olan, işçi sınıfının taktiği meselesi, özellikle doğrudan saldırı tehdidi altında olan ülkelerde, hükümetin dış siyasetine ve yurt savunmasına karşı alınacak tavırdır. İşçi sınıfı ve bütün emekçiler hükümetin faşist barış düşmanlarına karşı nasıl bir dış siyaset izlediği konusunda asla ilgisiz kalamazlar: Bu siyaset kollektif güvenliğin güçlenmesine katkıda mı bulunuyor, yoksa onu engelliyor mu; hükümet faşist saldırganın ajanlarına yardım mı ediyor, yoksa onlara karşı etkili tedbirler mi alıyor; ordu saflarında bulunan halk çocuklarına nasıl davranılıyor, bunlar nasıl bir ruhla eğitiliyorlar; ordunun subay kadrosu hangi unsurlardan oluşmaktadır; faşist düşmana karşı mücadelede bu unsurlar güvenilir kimseler midir yoksa faşist ve gerici kimseler mi; halk savaş korkusuna karşı nasıl güven altına alınmıştır vs.

«Yurt savunması meselesinde kayıtsız kalmak, bu meseleyi burjuva hükümetinin denetlenmesi imkansız resmi makamlarına terketmek-böyle bir tavır hiçbir şekilde barışın savunmasına hizmet etmez. Burjuvazinin iktidardaki kesimlerinin bu alanı çoğunlukla kendi tekelinde bir alan, «en kutsal» birşey olarak görmesi bir tesadüf değildir. Burjuvazinin bu tekeline kesinlikle son verilmelidir.» (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, AYDINLIK yayınları, S. 196)

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin orduyu halkın üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmalarına karşı mücadele etmeli, ordu içindeki faşist ve sosyal-faşist cuntaların ve kişilerin temizlenmesi için çalışmalıyız. Hakim sınıfların ordusunun, halka karşı giriştiği baskılara boyun eğmemeli, kararlılıkla mücadele etmeli ve halkın bağımsız devrimci güçlerini seferber etmeliyiz.

Faşizme ve sosyal-faşizme karşı demokrasi bayrağını yükseltmeli, milli hainleri azami derecede tecrit etmeli, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı bütün yurtsever halkın en geniş birleşik cephesini kurmak için çalışmalıyız.

FABRİKADAN KÖYDEN

• SİLVAN SANAYİ'DE DİRENİŞ

İstanbul'da Kartal Tugay yolundaki Silvan Sanayi'de çalışan 300 işçi, sendika seçme özgürlüğü için direniyorlar. Bundan bir süre önce işçilerin sendikaya üye olmaya başladıklarını gören patron, önder durumdaki işçileri birer ikişer atmaya başlamıştı. 11 Aralık Perşembe günü bu durumu görüşmek üzere dökümhaneye giren bir grup işçiye bizzat patron, yeğenleri ve adamlarıyla birlikte saldırdı. İşçilerin istedikleri sendikaya üye olmalarını kabul etmeyeceğini, ancak Metal-İş sendikasına üye olmalarını kabul edeceğini söyledi.

Bunun üzerine o güne kadar işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve sendika seçme özgürlüğünün tanınması için 300 işçi direnişe geçti. HALKIN SESİ muhabirlerinin konuştuğu işçiler şöyle diyorlar:

«Hepimiz birlik ve beraberlik içindeyiz. Patron, moralimizi bozmak için direnişte olan ve 3 ayını doldurmamış bulunan arkadaşların evine bayramda tebrik yerine çıkış kağıdı yollamış. Ama bunlar bizi yıldıramaz.»

• BOYASAN'DA GREV

İstanbul Alibeyköy'deki Boyasan fabrikasının işçileri, 23 Aralık 1975 günü greve başladılar. Boyasan'da, Teksif sendikasına bağlı 95 işçi çalışmaktadır. İşçiler, Alibeyköy'deki devrimcilerle birlikte dayanışma içinde grevlerini sürdürüyorlar.

HALKIN SESİ muhabirlerinin sorularına cevap veren Boyasan işçileri, greve gitmelerinin sebebini ve mücadelelerini şöyle anlatıyorlar:

«Toplu sözleşme görüşmeleri sırasında üç noktada anlaşmazlık çıktı. Birincisi, kıdem tazminatları meselesi. Biz kıdem tazminatlarının iki yıldan itibaren başlamasını istiyoruz. Patron ise üçüncü yıldan itibaren kıdem tazminatlarını kabul ediyor. İkincisi, biz yıllık ikramiyenin 40 gün üzerinden ödenmesini istiyoruz, oysa patron diğer tekstil fabrikalarında imzalanan sözleşmeleri bahane ederek 30 günde ısrar ediyor. Üçüncü olarak, ücret konusunda da anlaşamadık.

«Bizim fabrika yeni. Açılalı 3 yıl oluyor. Toplu sözleşme görüşmeleri başlayınca patron hemen işverenler sendikasına uye oldu. Onlardan aldığı cesaretle haklı taleplerimize karşı çıktı. Şimdi de kanunsuz lokavta gidecek. 95 işçinin çıkışını verdi. Taleplerimiz kabul edilinceye kadar direneceğiz.»

Boyasan işçileri civar fabrikalarda çalışan işçilerin kendilerine çok büyük bir destek olduklarını söylüyorlar:

«Greve başladığımızın ertesi günü Finfinis Branda fabrikası işçileri ziyarete geldi. Eyüp, Bahariye Mensucat, Herko işçileri de ziyaretimize gelecek.»

• DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ ZEYNEL GÜNEŞ'İ KAYBETTİK

Samandağ Yurtsever Halk Derneği üyelerinden Zeynel Güneş, 24 Aralık 1975 Çarşamba günü öldü.

Zeynel Güneş, Samandağ'da iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı verilen mücadelede, Türkiye'nin bağımsızlığı için proleter devrimcilerin saflarında yerini aldı. Zeynel Güneş revizyonistlerin Samandağ Lisesinde yapılan boykotu kırmak için yaptıkları saldırılara karşı kararlılıkla mücadele ediyordu.

Öldüğü saate kadar devrimci adına layık olmak için sürekli çalıştı.

Hepimizin başı sağ olsun.

Samandağlı gençler

• MEMURLARA SENDİKA, İŞÇİ-MEMUR AYIRIMINA SON

Memurlar Derneği (MEM-DER), Sosyal Sigortalar Kurumu'na bağlı işçilerin direnişini destekleyen ve SSK işçilerinin sendikalaşma hakkının gaspedilmesini protesto eden bir bildiri yayınlamıştır. MEM-DER bildirisinde şöyle deniyor:

«İşçi-memur ayrımına karşı SSK'lı işçiler direniyor. On

TARSUS KÜLTÜR DERNEĞİ KOSİGİN'İ PROTESTO ETTİ

Tarsus Kültür Derneği, yayınladığı basın bildirisinde, halkımızın baş düşmanlarından Sovyet sosyal-emperyalizminin temsilcisi Kosigin'in ülkemize gelmesini kınıyor ve şöyle diyor:

«Halkımızın Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesini kendi karanlık emperyalist amaçları için kullanmak isteyen, ülkemize iktisadi ve siyasi sızmasını yoğunlaştıran Rus emperyalizminin baş temsilcisinin ziyaretini şiddetle kınıyoruz. Rus emperyalizminin temsilcisi Kosigin'in ziyareti ile Amerikan emperyalizminin temsilcisi Kissinger'in ziyareti arasında hiç bir fark yoktur.

«Faşistler yıllardan beri ülkemizi Amerikan emperyalizmine satarak caniyane suçlar işlediler. Şimdi de kapıları Rus emperyalistlerine açarak suçlarına suç katıyorlar. Rus emperyalistlerinin işbirlikçisi TİP ve TSİP revizyonistleri ise kanlı efendilerine köpekçe övgüler düzüyorlar. Rus boyunduruğunu yerleştirmek için faaliyetlerini arttırıyorlar. İşçiler, köylüler ve bütün halkımız bu vatan satıcılarından hesap soracaktır. Hem faşistlerin, hem de sosyal-faşistlerin suçları cezasız kalmayacaktır.

«Biz bağımsızlık istiyoruz. İki süper devlete karşı kararlı bir mücadele istiyoruz. Üçüncü dünya ülkeleri ile birlik istiyoruz. Özgür ve mutlu bir Türkiye istiyoruz.

«Doğru Avrupa ve Moğolistan'ı iliklerine kadar sömüren, Hindistan'da faşist diktatörlük kurduran, Portekiz'e müdahale eden, Angola'da sömürgeci amaçlarla bir iç savaş körükleyen, hızla silahlanan ve bir dünya savaşı tezgahlayan, Çekoslovakya kasabı Rus emperyalizminin temsilcisi Kosigin defolmalıdır.»

ADANA'DA AYÖKD'LÜ GENÇLER REVİZYONİZME VE TROÇKİZME KARŞI MÜCADELE KARARI ALDI

Geçtiğimiz hafta Adana Yüksek Öğrenim Kültür Derneği'nin genel kurul toplantısı yapıldı. Seçimleri devrimci grup kazandı. Toplantıdan sonra yayınlanan bildirinin bazı bölümlerini okuyucularımıza sunuyoruz:

«Ülkemizde devrimci güçler arasında uyanık, dinamik, bilinçli yapısıyla öğrenci gençlik, MC hükümetinin yürürlüğe koyacağı faşist yasalar ve baskılara karşı şimdiden kararlı ve tutarlı örgütsel bir birlikle karşı durmalıdır. Devrimci gençlik bu yolda atacağı her geri adımın faşistleri ve onların işçi sınıfı içindeki uzantıları sosyal-faşist ve revizyonistleri ilerleteceğini unutmamalıdır.

«Faşizme karşı mücadelede gençliği 'provokasyon' umacısıyla pasifize etmeye çalışan, 'goşist ve eşkiya' diye saldıran revizyonistlere karşı kararlı ve uzlaşmaz bir mücadele vermek zorundayız. Devrimci gençliğe, faşizme boyun eğip teslim olmaktan başka kurtuluş yolu olmadığını öğütleyen revizyonistlere karşı mücadelede, saflarımızdaki birliği pekiştirelim. Gençliğin mücadelesinde teslimiyetçiliğin tohumlarını atan sosyal-faşistlere aramızda yer vermeyelim.

«Bu arada «sürekli faşizm» teorileri ile kitleleri «sol» maceracılığa sürükleyen «sol» oportünistler, troçkistlerle mücadeleye hız verelim. Troçkizmle savaşta gerilemek, devrimci mücadelede, revizyonizmin «sol» kanadının kazanmasına yol açmak demektir. Gençlik içinde troçkizme ve «sol» oportünizme karşı mücadelemizi yoğunlaştıralım. Revizyonizmin güçlenmesine meydan vermeyelim.»

KIRMIZIKÖPRÜ HALK BİRLİĞİ KURULDU

Tunceli'de yeni kurulan Kırmızıköprü Halk Birliğinden bir grup devrimci, dergimize yolladıkları mektupta şöyle diyorlar:

«Bizler, Kırmızıköprü halkının birliğini, beraberliğini sağlamak ve halkımızla omuz omuza mücadele vermek için, Kırmızıköprü Halk Birliği Derneğini kurduk.

«Bizler, halkımızın emperyalist devletlere ve onların işbirlikçilerine karşı güç birliğini sağlamak için mücadele ediyoruz. Tefecilerle, halkımızın malına el koyan ağalarla, halkımızın kanını emenlerle mücadele etmeye kararlıyız.»

SEYRANBAĞLARI HALK BİRLİĞİ KURULDU

Ankara'da Seyranbağları Halk Birliği kuruldu. Derneğin kuruluş bildirisinde şöyle denmektedir:

«Seyranbağları Halk Birliği halkımızın baş düşmanları olan Amerikan emperyalizmine, Rus sosyal-emperyalizmine ve onların işbirlikçilerine yani faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı halkımızla omuz omuza vererek mücadele etmek için kuruldu. Biz, Seyranbağları Halk Birliği olarak... bütün halkı derneğimizde birleşmeye çağırıyoruz.»

TUZLUÇAYIR HALK BİRLİĞİ KURULDU

Ankara'da yeni kurulan Tuzluçayır Halk Birliği, ilk yayınladığı bildiride şöyle diyor:

«Bütün dünyada saldırı ve tahakküm peşinde koşan iki süper devlet, dünya halklarının ve halkımızın baş düşmanıdırlar. Süper devletler yeni bir dünya savaşının kaynağıdırlar. Bir üçüncü dünya savaşına karşı hazırlıklı olalım. Ülkemizin, dünyanın mazlum ülkeleri olan Üçüncü Dünya Ülkelerinin safında yer alması için mücadele edelim.»

• TÜM PTT-DER GENEL KURULUNDA REVİZYONİST GÖRÜŞLER MAHKUM EDİLDİ

Tüm PTT-Der Birinci Olağan Genel Kurulu, Aralık ayının sonunda yapıldı. Memur mücadelesini baltalayan revizyonist görüşlerin şiddetle mahkum edildiği genel kurul seçimlerini, devrimci grup kazandı.

Genel kurul tartışmaları sırasında revizyonist grubun sözcülüğünü yapanlar, iki süper devlete karşı mücadelenin memur mücadelesini saptırdığını iddia ederek, memur derneklerinin sadece ekonomik talepler etrafında örgütlenmesini, miting gibi eylemlere girişilmemesi gerektiğini savundular.

Daha sonra devrimci grup adına söz alanlar ise, memurların da ezilen halkımız saflarında iki süper devlete karşı bağımsız ve demokratik Türkiye için aktif bir şekilde mücadele etmesini savundular. Ve yurdumuz üstünde hegemonya çatışması içinde olan iki süper devlete karşı mücadele etmeden, halkımızın bağımsızlık mücadelesi içinde yer alamayacağımızı belirttiler.

lar kazanmış oldukları hakları geri vermek istemiyorlar. İşçilerin 'memur' ilan edilmeye karşı bu direnişleri, biz memurları da doğrudan doğruya ilgilendirmektedir. Çünkü işçi-memur ayrımının kaynağı, memurların sendika hakkının olmamasıdır.

«12 Mart'ın faşist iktidarları, memurların zaten tam olmayan sendika haklarını büsbütün gaspettiler. Şimdi de, işçilerin elinden sendika silahını alabilmek için 'memur' ilân ediyorlar. Şayet memurların sendika hakkı olsaydı, işçi-memur ayırımı gibi bir ayırımdan medet umulmazdı.

«Kazanılmış haklarını geri vermemek için direnen SSK'lı işçi kardeşlerimizi sonuna kadar destekliyoruz. Onların 12 sayılı kararnameye karşı verdikleri bu mücadele, memurların grevli, toplu sözleşmeli sendika mücadelesini güçlendirecektir. Memurların sendika hakkı alınmadıkça, işçi-memur ayırımının kamu kesimindeki işçiler üzerinde bir tehdit olarak süreceği açıktır. Bütün ilerici, yurtsever memur ve kuruluşlar, memurların sendika hakkı mücadelesinde birleşmelidirler MEM - DER olarak bu mücadelede kararlı olduğumuzu açıklarız.»

HALKIN SESİ'NİN YAYIN PLANI

1976'ya girerken HALKIN SESİ'nin bugüne kadarki tecrübesini gözden geçirdik. Dergiyi bazı ana bölümlere ayırdık ve bu bölümlere göre yazı görevleri tesbit ettik. Hazırladığımız yayın programını okuyucularımızın görüş ve eleştirisine sunuyoruz. HALKIN SESİ, önündeki görevleri yerine getirmek için sayfalarında şu bölümlere yer verecektir:

1. Günlük siyasetin tahlili:

a) Başyazı.

b) Haftanın önemli olayları, kısa teşhirler, küçük röportajlar, çeşitli kampanyalar.

c) «Fabrikadan Köyden» bölümü. Bu bölümde dergimize gönderilen işçi, köylü ve gençlik olaylarının haberleri özetlenerek verilecektir.

2. Dünya Siyaseti:

Bu bölümü başlıca iki yönden ele almayı düşünüyoruz. Öncelikle, çeşitli ülkeler hakkındaki temel tahlillerimizi ortaya koyan yazılara yer vereceğiz. İkinci olarak güncel dış olayları kapsayan kısa yazılar yayınlayacağız ve revizyonist yalan-dolanı teşhir edeceğiz. Ayrıca, iki süper devlet arasındaki dünya hakimiyeti mücadelesine, sosyal-emperyalizmin savaş hazırlıklarına, Sovyetler Birliği'ndeki kapitalizme geri dönüşe ve gerçek sosyalist ülkelerde sosyalizmin inşasına değinen yazılar da bu bölümde yer alacak.

3. Emekçi halkın yaşama ve çalışma şartlarının ele alınması:

Dergimiz toplumda seslerini duyuramayan geniş emekçi kitlelerin durumunu yansıtmaya büyük önem verecektir. Bu görevin en iyi bir şekilde yerine getirilebilmesi için okuyucularımızın yardımlarına muhtacız. Bu bölümde şu konulara ağırlık vermeyi düşünüyoruz:

a) Köylü kitlelerinin, özellikle feodal kalıntıların güçlü olduğu Doğu Anadolu bölgesi köylülerinin durumunu yansıtmaya çalışacağız.

b) Ortaçağ kalıntısı çalışma şartlarının devam ettiği işyerlerindeki işçilerin meselelerini ele alacağız.

c) Memurların ve gençliğin de hayat ve çalışma şartlarına değineceğiz.

d) «Halk Postası» bölümünde emekçi halkın hayatını yansıtan mektupların yayınlanmasına ağırlık vereceğiz.

4. Mücadele Deneylerinin Özetlenmesi:

İşçi, köylü ve gençlik mücadelelerinin deneyleri emekçi halkın mücadelesine ışık tutmaktadır. HALKIN SESİ'nin bugüne kadarki yayınında eksikliğini en çok hissettiği yazılar bu cinsten tahlillerdir. Bu konuda en büyük yardımı, kitle örgütlerinde çalışan ve kitle mücadelelerinin içinde bulunan devrimci arkadaşlardan bekliyoruz.

5. Araştırmalar:

Sınıfsal, sosyal ve iktisadi araştırmalara bugüne kadar yeterince yer veremedik. Sınıfsal ve sosyal araştırma ve incelemelerde kitle mücadeleleri içinde bulunan bütün devrimcilerin yardımına güveniyoruz. İktisadi araştırmalar için yurtsever ve devrimci aydınların desteğine ihtiyacımız var. Bu konuda yurdumuzun bugünkü iktisadi yapısının ve Türkiye'deki bürokrat kapitalizmi ile bürokrat burjuva kliğinin incelenmesine önem verilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Ayrıca tarihi araştırmalara da yer vereceğiz. Özellikle 1935-45 arası dönemin incelenmesine ve Alman emperyalizminin Türkiye'ye sızma çabalarının tahlil edilmesine çalışacağız. Türkiye proletarya hareketinin tarihi de ele alacağımız bir başka konudur.

6. Teorik yazılar:

Bu bölümde şu görevleri yerine getirmeye çalışacağız:

a) Emperyalizmin buhranının ve savaşla devrim arasındaki ilişkinin tahlili.

b) İki süper devlet arasındaki hegemonya rekabetinin ve üçüncü dünyanın mücadelesinin tahlili.

c) AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin son sayılarında çıkan baş yazı ve makalelerle berraklaşan siyasi çizgimizin daha da derinleştirilmesi.

d) Örgütlenme ve parti inşası sorunlarının ele alınması.

e) Devrimci hareketin tarihinde iki çizgi arasındaki mücadelenin ele alınması.

f) Başta sahte TKP olmak üzere TİP ve TSİP revizyonizminin eleştirisi.

g) Kitap tanıtmalar.

h) İdeolojik kampanyalar, eleştiri-özeleştiri ve tartışma.

Okuyucularımızdan bu yayın planı hakkındaki görüş, öneri ve eleştirilerini tesbit etmelerini rica ediyoruz. Devrimciler bu yayın planını tartışmalı ve sonuçlar çıkarmalıdırlar. Ortaya konulan görevler doğru ve yeterli midir? Tespit edilen bölümler hakkındaki görüşler nelerdir? Dergimiz bu bölümlere sayfalarında hangi oranda yer vermelidir?

Dergimizin ortaya koyduğu görevlerin yerine getirilmesi her şeyden önce okuyucularının yardım ve desteğine bağlıdır. Bütün okuyucularımızı bize ulaştıracakları haberler, görüşler ve araştırmalarla dergimizi zenginleştirmeye çağırıyoruz.

• MALATYA'DA FAŞİST BASKILAR

Malatya'da devrimci ve yurtseverler üzerindeki faşist baskılar devam ediyor. Bir süre önce demokratik haklarını almak için direnişe geçen Akçadağ Öğretmen Lisesi öğrencisi 7 devrimci, hâlâ Akçadağ cezaevinde tutuklu bulunmaktadır. Bir ay önce yayınladikları bildiriden dolayı tutuklanan ve hâlâ mahkemeye çıkarılmayan, Fasulye Üreticileri Derneği başkanı Teslim Bozkurt ve iki arkadaşı da serbest bırakılmamışlardır.

19 Aralık 1975 günü devrimci Kazım Göktaş'ın katlini protesto için bildiri dağıtan Malatya Yüksek Öğrenim Derneği'nden Naci Orhan, Seydi Battal Gedik ve İbrahim Baltacı tutuklanmıştır.

Aynı gün Halkçı Devrimci Gençlik Örgütünü basan polis, bütün yayınlara el koymuş, dernekten götürdüğü gençleri saatlerce emniyette bekletmiştir.

Malatya Halk Birliğini «yer bildirimi yapmadılar» gerekçesiyle kapatan vali ve emniyet müdürü, faşist «asayiş planı»nı uygulamaktadırlar. Emniyet Müdürü Sami İnce, gerek faşistler Atatürk Lisesine saldırdıklarında ve gerekse Kazım Göktaş öldürüldüğünde, çok sayıda devrimciyi karakollara çekmiştir. Kazım Göktaş'a cenaze törenı yapılmasını engellemeye çalışan da, bu faşist emniyet müdürüdür.

• NECATİBEY EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE BOYKOT

Balıkesir Necatibey Eğitim Enstitüsü öğrencileri faşist baskıları ve can güvenliğinin olmayışını protesto etmek için 3 Aralık 1975'de başlattıkları boykotlarını sürdürmektedirler. Okul yöneticileri öğrencilerin isteklerine sırt çevirmekte, öğrenci velilerine mektuplar yollayarak baskı yapmaktadırlar. Bütün baskılara rağmen boykotlarını kararlılıkla sürdüreceklerini söyleyen Necatibey Eğitim Enstitüsü öğrencileri, yayınladıkları bildirilerinde taleplerini şöyle sıralıyorlar:

«1 — Okulda can güvenliğimizin sağlanması ve okul idaresince uygulanan baskılara son verilmesi.

«2 — Demokratik olmayan disiplin yönetmeliğinin demokratikleştirilmesi ve özellikle öğrencilerin geleceği ile oynayan ve öğretmen olma hakkını elinden alan, siyasal amaçlar için kullanılan 72. maddenin kaldırılması.

«3 — Okulumuza atanan bilgisiz, kültürsüz, öğretmenlikle alakası olmayan öğretmenlerin görevden alınması, kıyıma uğrayan okul müdürümüzün ve öğretmenlerimizin göreve dönmeleri.

«4 — Akademiye dönüştürülen eğitim enstitüleri ile ilgili kararların tekrar uygulamaya konulması ve tüm eğitim enstitülerinin akademi haline getirilmesi.

«5 — Kanaat notunun kaldırılması, yıl sonu sınav kağıtlarının kapalı olarak okunması ve sınıf geçme yönetmeliğinin ders geçme yönetmeliğine dönüştürülmesi.

«6 — Okul öğrenci derneğinin demokratik şekle dönüştürülmesi, yurt sorununun çözümlenmesi, okulda ucuz ve temiz yemek verecek bir yemek salonunun açılması.»

KAPAKTAKİ RESİM

3 Mayıs 1975'de bir trafik kazasında ölen devrimci hemşire Süreyya Çakır, İzmir'de Sağlık işçilerinin bir direnişinde.

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112, Sirkeci - İst.
- Baskı: ARZUM TİC. MAT.
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlân şartları: Santimi 30 TL. Yayın ilânı: Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtımı: FUAT BÜTE
- Türkiye dağıtımı. Sabri Özakar

Birleşmiş Milletler'de Çin temsilcisi sosyal-emperyalistlerin iftiralarına cevap verdi

Birleşmiş Miletler Genel Kurulu'nun Aralık ayı ortasında yapılan bir toplantısında, Güney Afrika'daki ırkçı rejimi mahkum eden bir karar tasarısı kabul edilmiştir. Tasarının görüşülmesi sırasında Sovyet temsilcisi Yakov Malik, sosyal - emperyalistlerin Angola'daki müdahalelerini örtbas etmek amacıyla Çin Halk Cumhuriyeti'ne saldırmış. Çin'i Angola'daki diğer kurtuluş örgütlerini desteklemekle, üstelik Güney Afrika ırkçılarıyla işbirliği yapmakla suçlamıştır. Kürsüye gelen Çin temsilcisi, bu iftiralara şöyle cevap vermiştir:

«Çin halkı ve hükümeti, Azanya (Güney Afrika) halkının ve diğer Afrika halklarının, Güney Afrika yönetiminin izlediği ırk ayırımı siyasetine ve beyaz azınlıkların tahakkümüne karşı sürdürdükleri haklı mücadeleyi daima kararlılıkla desteklemiştir. Şu Birleşmiş Milletler kürsüsünden, Güney Afrika yöneticilerinin «görüşme» tuzaklarını defalarca teşhir ve mahkûm ettik. Bu, herkesçe bilinen bir gerçektir.»

Çin temsilcisi, Angola'daki olaylar konusunda Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yaydığı yalanları da şu şekilde çürütmüştür:

«Sovyetler Birliği'nin Angola'daki müdahalesi, her şeyden önce bu stratejik noktaya hakim olmak ve böylece Avrupa'da diğer süper devletle araşındaki rekabeti sürdürüp Batı Avrupa'ya karşı saldırı ve yayılma planlarını gerçekleştirmek için elverişli şartlar yaratmak amacını gütmektedir... Sovyet sosyal - emperyalizminin Angola'ya müdahalesinin bir amacı da Afrika ülkeleri arasında ayrılık çıkarmaktır. Sovyetler Birliği yalnız Angola'yı bölmek ve Angola halkına karşı harekete geçmekle yetinmemiş, aynı zamanda Afrika halklarının militan birliğini torpillemeye, Afrika Birliği Örgütü'nü sabote etmeye ve Afrika devletlerinden bazılarını pençesine almaya kalkışmıştır.»

Sovyet sosyal - emperyalizminin yarattığı iç savaştan yararlanan Amerikan emperyalistlerinin de Angola'ya sızdıklarını belirten ve her iki süper devletin Angola'ya müdahalesini mahkum eden Çin temsilcisi, ülkesinin siyasetini ise şöyle açıklamıştır:

«Çin'in Angola konusundaki tutumu daima açık ve dürüst olmuştur. Başından itibaren Angola'daki milli kurtuluş hareketini destekledik ve her üç kurtuluş örgütüne askeri yardımda bulunduk. Üç örgüt arasındaki ayrılıklardan haberdar olduğumuzda, üçünü de aralıksız olarak düşmana karşı birleşmeye teşvik ettik. Afrika Birliği Örgütü'nün, üç Angola kurtuluş örgütü arasındaki ayrılıkları gidermek ve birleşmelerini sağlamak yolundaki çabalarını daima destekledik. Angola'daki milli kurtuluş hareketinin bağımsızlık konusunda Portekiz'le bir anlaşma imzaladığı andan itibaren, her üç örgüte yaptığımız askeri yardımı kestik. Angola'nın bağımsızlığı ilan edildiğinde, her uç örgütü kutladık Aynı zamanda onları, milli barışın sağlandığı gerçekten bağımsız bir Angola kurmak amacıyla birleşmeye ve birlikte savaşmaya, milli menfaatlerini gözönünde bulundurmaya ve süper devletlerin müdahalesini ortadan kaldırmaya teşvik ettik. Gerçek budur. Gerçeklere saygı duyan herkes, bizim tutumumuzun Angola halkının ve diğer Afrika halklarının temel menfaatlerine uygun olduğunu ve zamanla bütün sınavların üstesinden geleceğini görmektedir.»

Çin temsilcisi, üç Angola kurtuluş örgütü arasında birliğin ve işbirliğinin yeniden sağlanmasının temel şartının, Güney Afrika müdahalesi de dahil olmak üzere her türlü dış müdahalenin kesinlikle mahkum edilmesi ve son bulması olduğunu belirterek sözlerine son vermiştir.

Brejnev «Bu toprakları «Anti» Emperyalizm adına fethettiğimi ilan ediyorum!»

Angola'da İki Süper Devletin Mücadelesi Şiddetlenirken

KURTULUŞ ÖRGÜTLERİNDEN BAĞIMSIZLIK VE BİRLİK TALEPLERİ YÜKSELİYOR

MPLA örgütünün Angola'nın bazı bölgelerinde ilân ettiği «Angola Halk Cumhuriyeti»nin başbakanı Lopo do Nascimento, Fransız «Le Monde» gazetesine verdiği ve 3 Ocak 1976 tarihli «Politika» gazetesinde yayınlanan bir demecinde, MPLA'nın dış siyasetinin bağımsızlık ve bloksuzluk ilkelerine uygun olarak gelişeceğini söylemiştir. Lopo do Nascimento, devamla şöyle demiştir : **«Herhangi bir yabancı devletin, ülkemizde askeri üsler kurmasına izin vermeyeceğiz. Devrim ihraç edilemez... Bloksuzluk, azgelişmiş ülkelere uygun düşen bir politikadır. Bloksuzlar gurubuna gözlemci gönderdik. Yakında bu guruba katılacağız.»**

Öte yandan Angola'nın diğer bazı bölgelerinde FNLA örgütü ile birlikte «Angola Demokratik Halk Cumhuriyeti»ni ilân etmiş olan UNİTA örgütünün başkanı Jonas Savimbi de, her üç kurtuluş örgütüne ateş-kes çağrısında bulunmuş, üçlü bir konferans düzenlenmesini talep etmiştir. Jonas Savimbi, Angola halkının içişlerine müdahale eden Sovyet uzman ve teknisyenleriyle Kübalı ve Güney Afrikalı askerlerin derhal Angola'yı terketmelerini talep etmiştir.

Angola ve bütün Afrika halklarının ortak talebi olan birlik ve gerçek bağımsızlık özlemleri, Sovyet sosyal-emperyalistleriyle ABD emperyalistlerinin bütün müdahale, saldırı ve yıkıcılık faaliyetlerini er geç yenilgiye uğratacaktır.

Angola'daki Güney Afrika ve Küba paralı askerleri

Angola halkını bölmüş ve kanlı bir iç savaşa sürüklemiş olan iki süper devlet, bu ülkeye gitgide daha fazla silah, para ve ajan sokmakla yetinmiyorlar. Aynı zamanda kendi kuklalarını, Angola'daki iç savaşa doğrudan doğruya müdahale etmeye sevkediyorlar. Bugün Angola'da süper devletlerin yeni-sömürgeci menfaatlerine hizmet eden bir değil iki beyaz ırkçı paralı asker ordusu vardır: bir tarafta yüzlerce Güney Afrika askeri ile, diğer tarafta 7 Kübalı generalin kumandasındaki 6000 kadar Küba askeri.

1960'ların sonlarından bu yana kendini tamamen sosyal-emperyalistlerin kucağına atmış bulunan Fidel Kastro, Küba'nın Angola'ya askeri müdahalesini, «yabancı saldırısına karşı Angola'ya yardım» diye nitelemektedir. Aynı zamanda «biz Latin Afrikalıyız» gibi sahte «enternasyonalizm» gösterilerine girişmekte, Küba'nın henüz devrimci olduğu dönemin ve Guevara'nın ölümünün duygusal anılarını sömürmektedir. Kastro'nun sözleri, sözümona «saldırıya karşı yardım» amacıyla Hindiçini'ye saldıran ABD ya da sözümona «sosyalizmi - korumak» amacıyla Çekoslovakya'yı istila eden Sovyet yöneticilerinden öğrendiklerinin basit bir tekrarından ibarettir. Emperyalistler her dönemde, sömürge ve bağımlı ülkelerin halklarından asker yazmayı, küçük ülke ve halkları birbirlerine karşı dövüştürmeyi denemişlerdir. İngilizler Hindistan'ı yıllar boyu Hint askerleriyle yönetmişler, Hint ve Afgan askerlerini dünyanın her köşesindeki sömürge savaşlarında ateşe sürmüşlerdir. Birinci Dünya Savaşında Çanakkale'de, Osmanlı İmparatorluğunun üzerine Yeni Zelanda ve Avustralya askerleri gönderildi. Kore Savaşında, Türkler Amerikan emperyalistleri için, 1954'te Dien Bien Fu'da ise Cezayirli ve Senegalliler Fransız emperyalistleri için dövüştüler ve öldüler. Hindiçini savaşının son dönemlerinde bu sefer Amerikan emperyalistleri, istila ordularını Güney Kore birlikleriyle takviye ettiler. Bugün Kübanın Angola'da oynadığı rol, zerrece farklı değildir. Kastro'nun ipleri, «sosyalizm» ve «enternasyonalizm» yaftası asan sosyal-emperyalistlerin elindedir.